

Finnish
Paradox
64-0206B

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Paradoksi

Bakersfield, California, USA

6.2.1964, aamiaiskokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

²⁸³ Maria sanoi: “Sinun isäsi ja minä olemme etsineet Sinua.” Jos Joosef olisi ollut Hänen isänsä, olisi Hän ollut hänen kanssaan hänen liikeasioillaan, tekemässä ovia ja taloja.

²⁸⁴ Mutta Hän oli temppelissä oikaisten noita organisaatioita. Näettekö? “Ettekö te tiedä, että Minun täytyy olla Isäni asioilla?” Näettekö kuinka Jumalan Sana oikaisi tuon erheen? Aamen. Jumala siunatkoon teitä.

Paradoksi

¹ Kiitoksia, veljeni ja sisareni. Pidän todella suurena etuoikeutena voidessani olla täällä tänä aamuna ja puhua näille Kristuksen palvelijoille ja virkaveljilleni ja työtovereilleni Evankeliumissa. Minä en ole kummoinenkaan puhuja, minulla ei ole kykyä siihen. Ja haluaisin vain joskus saada miehet yhteen sillä tavalla, erikoisesti ne, jotka, niin kuin sitä kuin maailmassa kutsuttaisiin, ovat vaarantaneet niskansa ja rahoittavat, näettehän, yhtä näistä kokouksista. Ja haluaisin antaa syyn siihen Toivoon, jonka puolesta taistelen, ja antaa teidän veljien nähdä, että se on, ettei se ole täynnä mitään taikauskoja. Se on Evankeliumi.

² Monia vuosia sitten, kun tein ensimmäisen matkani Phoenixiin, Arizonaan, missä...

³ Nautin juuri aamiaiseni tänä aamuna hyvän ystäväni, Carl Williamsin, kanssa täällä nurkassa. Arvaan, että te kaikki olette tuttuja veli Carl Williamsin kanssa. Tahtoisitteko nousta seisomaan, veli ja sisar Williams. Hän on Täyden Evankeliumin Liikemiesten Phoenixin osaston presidentti, tai mieluumminkin Arizonan, ja sisar Williams, ja hän on osoittautunut hyvin kalliiksi ystäväkseni.

⁴ Viime viikon kokouksessa Phoenixissa, tai viikko sitä ennen, kerroin siitä, kun tein ensimmäisen matkani Phoenixiin. Muistan kuinka pienenä poikana katsoin ja luin kaiken mitä voin, koska ajatuksenani oli jonakin päivänä... Isäni oli ratsastaja, ja minä halusin olla karjapaimen. Olin pikkupoikana lukenut joitakin lännenlehtiä ja nähnyt liian monia elokuvia. Ja niinpä olin nähnyt isäni ratsastavan ja ajattelin, että tietenkin myös minä osaisin ratsastaa, ja tavoitteenani oli tulla länteen ja olla ratsastaja.

⁵ Ja olin kuullut Taikauskon Vuoresta. Ja tietenkin Kadonneesta Hollantilaista, jonka uskon olleen kaivoksen, jonka uskon olevan tarua.

⁶ Ja niin monet ihmiset siellä meidän seudullamme, nyt kun on tulossa rodeon ajankohta, he käyttävät sinisiä farmarihousuja ja suurta hattua. He yrittävät elää menneisyydessä. He elävät jotakin, jota elettiin aikaisemmin. Ja ihmettelenpä, miksi he tekevät niin. Heissä on jotakin, mikä saa heidät tekemään niin.

⁷ Mutta katsokaahan, uskon, että juuri se on tänään vikana meidän kristillisyydessämme. Me yritämme elää jossakin menneessä aikakaudessa sen mukaisesti, mitä joku muu sanoi jonkin toisen aikakauden aikana. Ja se ei sovi tähän aikaan. Mutta on outoa, että he haluavat seurata jotakin vanhanaikaista

ajatusta, pitää latotansseja tai jotakin cowboy-juttua tai jotakin sellaista. Ja heissä oleva todellinen asia, joka saa heidät haluamaan mennä sinne takaisin, on Evankeliumi. He haluavat jotakin uutta, koristeltua Evankeliumia, jotakin tälle päivälle sopivaa, jotakin hienoa mielikuvituksellista ja hienosti sivistynyttä ja koulutettua. Mutta he eivät halua vanhanaikaista Evankeliumia, joka on tuo todellinen asia heissä, joka saa aikaan sen, että he haluavat mennä takaisin johonkin. Siihen sen pitäisi mennä, takaisin Siihen. Mutta sen sijaan he menevät takaisin johonkin muuhun. Ja sitten kun Jumala näyttää jotakin, heistä se on niin ällistytävän epätavallista, ja koska se ei ole heidän etiikkansa mukaista, he eivät halua vastaanottaa Sitä.

⁸ Kukapa ei voisi enemmän kunnioittaa John Wesleytä, Sankeytä, Moodyä Finneytä tai Finneytä, Knoxia, Calvinia tai ketään noista miehistä kuin kuka tahansa meistä saarnaajista, jotka arvostamme jumalanmiehiä. Mutta katsokaahan, me olemme menossa eteenpäin. Me emme ole nyt tuossa aikakaudessa. Ja kukin heistä palveli erilaisen aikakauden aikana ja erilaisella määrällä. Me palvelemme Jumalaa tänään eri tavalla kuin he. Jos huominen tulee, on oleva aikakausi, ja on oleva Evankeliumi tuota aikakautta varten, joka tulee menemään yhä edemmäs, kunnes koko asia on täydelliseksi Jumalassa, ja Jumala tulee yhdeksi kanssamme.

⁹ No niin, muistan tuon aamun, kun otin taskulampun, en voinut odottaa, kunnes näkisin tuon Taikauskon Vuorta. Minun täytyi mennä sinne ylös. Mutta minun pieni taskulamppuni ei näyttänyt mitään, en voinut nähdä mitään. Nuo suuret aavemaiset varjot ja miehet, jotka on tapettu tuolla vuorella heidän etsiessään kultaa, siihen totisesti kätkeytyy monta taikauskoa. Ja kun yritin pienellä taskulampullani katsella ympärilläni, en voinut nähdä mitään, ja kaikki oli pelottavaa. Tiedätkö, mitä minä tein? Minä vain istuin paikallani, kunnes aurinko nousi. Ja kun tuo aurinko, joka on valojen kuningas, kun se nousi, ei minun pienellä taskulampullani ollut mitään virkaa, mutta kaikki aavemaisuus katosi. Huomasin, ettei tuo Taikauskon Vuori ollutkaan aavemainen, ja olin valmis kävelemään sinne nähdäkseni sen tuon suuren auringon valossa, joka on Jumalan puhuttu Sana. Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus." Ja se on Jumalan Sana julkituotuna. Ja kun se tuli näkyviin, kaikki aavemaisuus katosi.

¹⁰ Ja ajattelisin, että sillä tavoin on tänäänkin, kun olen niin väärinymmärretty veljien keskuudessa. Voikoon tuo suuri Valo, Kuningas-valo... Eikä ole mitään toista valoa. Ei mikään meidän tuottamistamme valoista valaisisi täällä ulkona päivällä. Teidän täytyy katsoa suoraan kasvoista kasvoihin siihen voidaksenne nähdä siinä minkäänlaista valoa. Tämä aurinko sammuttaa ne kaikki, koska se on Jumalan Sana julkituotuna. Ja uskon, että kun julkituotu Jumalan Sana nousee kaikkien taikauskojemme ylle, ne häipyvät pois. Näettekö? Me haluamme tietää, mikä on Totuus, ja mikä on se hetki, jossa me elämme.

työskennellä kaikella sillä, mitä meissä on, huolehtiaksemme siitä, että Jumalan kirkkaus on jälleen tuotu takaisin seurakuntaan. Me jätämme kaiken Sinulle itsemme mukaan lukien. Jeesuksen Nimessä, siunaa vaivannäkömme. Aamen.

²⁷⁶ Jumala siunatkoon teitä, veljeni. veli Roy, oliko sinulla jotakin sanottavaa? [Tyhjä kohta nauhassa.]

²⁷⁷ Kuinka erehtymätön Sana onkaan! Jeesus oli Sana. Me olemme kaikki samaa mieltä siitä. [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kun Hänen vanhempansa olivat unohtaneet Hänet ja jättäneet Hänet siellä juhlilla, he olivat tehneet matkaa kolme päivää, eivätkä voineet löytää Häntä, ja he tulivat takaisin. He löysivät Hänet temppelistä keskustelemasta pappien kanssa ja he olivat hämmästyksissään tästä Nuorukaisesta. Meillä ei ole mitään tietoa Hänen koulunkäynnistään. Mutta muistakaa, Hän oli vain Poika, kaksitoistavuotias, suunnilleen tämän kokoinen. Ja tarkatkaa tuon äidin lausuntoa.

²⁷⁸ Nyt, tarkoittamatta mitään teitä katolilaisia kohtaan, jos täällä on ketään, joka kutsuu häntä "Jumalan äidiksi". Kuinka hän voi olla Jumalan äiti? Näettehän, hän oli hautomakone, jota Jumala käytti, ei äiti. Katsokaa häntä, jos hän on Jumalan äiti, hänellä itse asiassa oli enemmän viisautta kuin Hänellä. Pankaa merkillä, hän oli äiti, hän antoi Hänelle elämän, hän antoi Jumalalle elämän. Näettekö?

²⁷⁹ Kuulkaahan. Maria sanoi: "Sinun isäsi ja minä olemme etsineet Sinua päivin ja öin kyynelin." Hän saattoi häpeään ensimmäisen todistuksensa. Hän kutsui Joosefia Hänen isäkseen.

²⁸⁰ Katsokaa nyt tätä kaksitoistavuotiasta Poikaa, joka ei edes tiennyt, mitä Hän sanoi. Hän oli vain poikanen, mutta Hän oli Sana. Näettekö? Hän sanoi: "Ettekö te tiedä, että Minun täytyy olla Isäni liikeasioilla?" Näettekö Sanan korjaavan erheen? Näettekö?

²⁸¹ Hänen äitinsä antoi todistuksen sen jälkeen, kun Hän oli noussut ylös; Se oli nyt kaikki ohitse, näettekö, hän sanoi: "Sinun isäsi ja minä olemme etsineet Sinua", tehden aivan päinvastoin kuin... Hän oli sanonut tämän Lapsen siinneen "Pyhästä Hengestä", ja sitten hän kutsui Joosefia Hänen isäkseen.

²⁸² Ja tämä pieni poika, kaksitoistavuotias Lapsi, ilman minkäänlaista viisautta, Hänhän oli vain kaksitoistavuotias poika. Isä ei asunut Hänessä tuohon aikaan, koska Hän tuli Häneen sinä päivänä, kun Johannes kastoi Hänet, hän näki Jumalan Hengen laskeutuvan alas ja menevän Häneen. Mutta katsokaahan, tämä kaksitoistavuotias Poika oli Sana, Hän syntyi Voideltuna, olemaan voideltu. Ja tässä Hän oli ja sanoi: "Ettekö te tiedä, että Minun täytyy olla Isäni liikeasioilla?"

selittää, tutkivan tuomion tuleminen maan päälle. Me näemme atomipommien riippuvan telineissään kaikkialla, ja nuo suuret ohjukset voivat aikaansaada täydellisen hävityksen yhdessä tunnissa. Me näemme täällä yläpuolellamme riippuvan kaasuja, jotka satavat taivaasta tulena alas hävittääkseen maan.

²⁷¹ Mutta me näemme myös Jeesuksen, joka antoi lupauksen! Ja niin kuin sanottiin: “Tämä sama Jeesus, joka otettiin teiltä ylös, on tuleva uudestaan samalla tavalla, kuin te näitte Hänen menevän Taivaaseen.” Me tarkkaamme tuon iloisen Päivän tuloa.

²⁷² Meidän sydämemme, monet meistä täällä, Herra, aina pienistä pojista alkaen, olemme panneet kaiken vaivannäkömme siihen, mitä olemme osanneet, palvellaksemme Sinua. Herra, älköön silmämme olko sokaistut tälle hetkelle. Avaa minun silmäni, Herra, että näkisin jokaisen lupauksen. Suo minun olla kykenevä vahvistamaan se “aamenella”, että se on niin, kaikki se, mitä Jumala on luvannut. Suo se, Herra, anna meille suuret kokoukset.

²⁷³ Siunaa näitä veljiäni ja sisariai täällä. Jotkut näistä pikku naisista seisovat täällä harmaapäisinä. He ovat palvelleet huolehtimalla aviomiehistään heidän ollessaan työskentelemässä täällä ulkona kentillä. Ja Jumala, palkitse Sinä heidät, nuo miehet, jotka ovat taistelleet voittaakseen palkinnon ja ovat purjehtineet veristen merien halki. Kun me istumme täällä tänä aamuna tämän pöydän ympärillä ja katsellemme toisiamme, ja hiuksemme muuttuvat harmaiksi, ja olemme taistelleet pitkän aikaa emmekä ehkä enää koskaan tapaa toisiamme aamiaisella. Me emme tiedä.

²⁷⁴ Herran Tulemus voi olla tänään, se voi olla huomenna, se voi olla ensi vuonna. Me emme tiedä, milloin se tulee olemaan. Mutta on yksi asia varmaa: meille on luvattu, että me tulemme tapaamaan aterialla taivaissa, ja Kuningas on tuleva ja pyyhkivä kyneleet silmistämme ja sanova: “Älkää huolehtiko. Se kaikki on nyt ohitse. Mene Herrasi iloon, joka on ollut valmistettuna sinulle maailman perustamisesta lähtien, kun meidät määrättiin Jumalan pojiksi, Jeesuksen Kristuksen kautta.” Oi Isä, Jumala, suo tämä.

²⁷⁵ Voikoon sydämemme lyödä samassa tahdissa. Ja niin kuin sanoin hetki sitten tuosta eroamassa olevasta pariskunnasta... Jumala, kun me eroamme toisistamme täällä, niin me löysimme tämän yhden asian, joka on yhteistä meillä metodisteilla, baptisteilla, Yhdistetyillä, Assemleillä, Church of Godilla. Meillä kaikilla on yksi asia, joka on yhteinen: Jeesus Kristus. Me voimme tavata organisaatioina ja pitää melua noista uskontunnustuksista ja kirkon asioista. Mutta veljinä me tapaamme toisemme Pelastajamme, Jeesuksen Kristuksen, Veren alla, ja siellä meillä on asiat yhteisiä. Ja tältä yhteiseltä maaperältä, Herra, olen tullut tapaamaan veljiäni, miehiä, joilla on samankaltainen, kallis Usko. Voikaamme yhdessä, tällä tulevalla viikolla,

¹¹ Ja veljet, me istumme täällä tänä aamuna, monina eri kirkkokuntina, edustaen erilaisia kirkkokuntia. En usko, että sillä on merkitystä.

¹² Minulla oli tapana paimentaa karjaa ylhäällä Coloradossa. Muistan erään kerran, kun minun... Meidän täytyi koota karja keväällä ajaaksemme karjan ylös Arapajo Metsään. Olen istunut siellä monena päivänä, jalkani satulan nupin yli heitettyinä, ja katsellut tuota metsänvartijaa hänen mennessään yksityisten omistamilta mailta portin kautta sinne metsään.

¹³ Jotta kunkin karjatila saattoi viedä sinne lehmän, sen täytyi kyetä tuottamaan paalin heinää, uskoisin... tai ei paalia, vaan tonnin heinää, uskon, että se on kaksi tonnia lehmää kohden, riippuen siitä, kuinka paljon Kauppakamari antaa polttomerkillänne merkittyjä mennä sinne. Koska sillä on tämä polttomerkki, ja tämä karjatila tuottaa niin ja niin paljon heinää, ja sen mukaan te voitte viedä lehmia laiduntamaan sinne metsään. Ja he valvovat, ettei metsää laidunneta liikaa, vaan että siellä olisi tarpeeksi heinää niille kaikille. Koska jokainen haluaisi tuoda karjansa sinne. Ja panin merkille... Hereford Yhdistys laiduntaa tuossa metsässä, tuossa osassa siitä, Arapajo Metsässä. Ja tarkkasin tuota metsänvartijaa.

¹⁴ No niin, meidän polttomerkkimme oli vanha *Kalkkunanjalki*. *Kolmijalka* oli yläpuolellamme. Herra Grimesillä oli töissä noin viisitoista miestä. Hänellä oli useita satoja päitä karjaa. Ja meillä oli siellä vain vähän karjaa, sillä tilalla, jossa minä työskentelin, neljä tai viisisataa päätä. Mutta Grimesillä oli ehkä tuhat viisisataa, tuhat kahdeksansataa päätä ja heidän polttomerkkinsä oli *Timanttitanke*.

¹⁵ Ja tarkkasin tuota metsänvartijaa. Hänen täytyi seistä siellä ja laskea nuo lehmät, kun ne menivät siitä läpi. Tiedättekö, hän ei koskaan kiinnittänyt mitään huomiota niiden polttomerkkiin. Erään asian tarkisti, ja se oli verta osoittava lipuke korvassa, koska niiden täytyi olla rekisteröityjä Herefordeja, ennen kuin ne saattoivat päästä laitumelle. Sen tarkoitus oli pitää ne puhdasrotuisina. Katsokaahan, teidän lehmienne täytyy poikia, ja vasikkanne täytyy olla puhdasrotuisesta sonnista. Ja sen vuoksi, teillä täytyy olla sonni määrättyä määrää lehmia kohti. Ja ne ovat siellä kaikki yhdessä. Kaiken täytyy olla rekisteröityä, kantakirja-karjaa, puhdasrotuista karjaa, jotta Hereford Yhdistyksen verilinja pysyy puhtaana.

¹⁶ Ajattelin monta kertaa: “Samoin tulee olemaan Tuomiolla. Hän ei ole kiinnittävä huomiota polttomerkkeihimme, vaan Hän tulee katsomaan Jeesuksen Kristuksen Veren lipuketta.” Se tulee kelpaamaan.

¹⁷ Jos me yrittäisimme tänä aamuna tehdä meistä kaikista tehdä Assemblies of Godin jäseniä, niin me emme voisi tehdä sitä. Jos me yrittäisimme tehdä heistä Pyhyysliikkeen helluntailaisia, me emme voisi tehdä sitä. Jos

yrittäisimme saada heidät kaikki Yhdistyneeseen Kirkkoon, me emme koskaan voisi tehdä sitä.

¹⁸ Mutta on yksi paikka, jossa me kaikki voimme kohdata uskovina, ja se on Jeesuksen Kristuksen Veren alla. Ja ainoa paikka, missä Jumala koskaan kohtaa ihmisen, tai koskaan tulee kohtaamaan ihmisen, on Jeesuksen Kristuksen Veren alla. Siinä meidän asiamme ovat yhteisiä.

¹⁹ Luin äskettäin eräästä nuoresta parista, joka oli eroamassa, ja se oli sääliä asia. He olivat eläneet yhdessä useita vuosia. Ja heidän välilleen oli tullut erimielisyyttä ja he aikoivat erota, tämä pikku äiti ja hänen aviomiehensä. Ja he olivat... Tuo asianajaja oli heidän ystävänsä. Hän sanoi: "Nyt, ennen kuin me hankimme sinne jonkun, joka tulisi myymään tavarat, jakakaa keskenänne, mitä teillä on. Jos te tullette eroamaan, jakakaa ne keskenänne. He sanoivat, että he tekisivät sen.

²⁰ He menivät olohuoneeseen ja he riitelivät, tappelivat kaikesta, mitä olohuoneessa oli. He menivät ruokasaliin ja keittiöön ja tekivät siellä samoin. Lopulta he muistivat, että he olivat vieneet joitakin tavaroita varastoon ullakolle. Niin he molemmat menivät sinne ylös ullakolle. He menivät sinne ylös ja vetivät esiin vanhan arkun, jossa heillä oli joitakin vaatteita ja tavaroita, ja he alkoivat riidellä tästä ja tuosta.

²¹ Ja jonkin ajan kuluttua, kun he vetivät sieltä jotakin, he molemmat ojensivat kätensä ottaakseen sen, ja heidän kätensä koskettivat toisiaan, kun he tarttuivat siihen. Se oli pieni valkoinen kenkäpari. Se oli kuulunut lapselle, joka oli suotu heidän liitolleen, ja joka oli kuollut. Siellä he pitivät toisiaan kädestä. Toinen ei voinut sanoa: "Se on minun", eikä toinen voinut sanoa: "Se on minun." Se oli jotakin, mikä oli heille yhteistä. Hetken kuluttua he katsoivat toisiaan. Kumpikaan heistä ei voinut vaatia sitä. Niin he sitten olivat toistensa sylissä, ja avioero mitätöitiin.

²² Minä haluan nähdä sen, meillä baptisteilla ja meillä metodisteilla ja meillä assembleylaisilla ja Jumalan Kirkkoon kuuluvilla, ja mitä me olemmekin, meillä voi olla täysin erilaisia asioita ja kaikkea sen kaltaista, johon meidän omat perinteemme ovat meidät johtaneet. Mutta on yksi asia, joka on meille yhteinen: veli, Kristus, Hän on Sana. Me olemme täällä puhuaksemme siitä, emme eroavaisuussistamme, vaan siitä, mikä on meille yhteistä, Jeesuksesta Kristuksesta.

Rukoilkaamme nyt.

²³ Taivaallinen Isä, Sinä olet meidän Isämme. Me kiitämme Sinua siitä, että meillä tänään on Iankaikkisen Elämän toivo Jeesuksen Kristuksen siunatun ylösnousemuksen kautta. Me näemme Ehtoonvalojen loistavan. Mitä

²⁶⁴ Ihmiset nauroivat hänelle hänen kulkiessaan kadulla puolikas päällystakki yllään. "Miten hassunkurisen näköinen sotilas", he sanoivat ja tekivät hänestä pilkkaa.

²⁶⁵ Tuona yönä hänet herätettiin unesta. Hän katsoi, ja siellä hänen vuoteensa vierellä seiso i Jeesus, joka oli kiedottuna tuohon vanhaan päällystakin palaan, johon hän oli käärinty tuon kerjäläisen. Silloin hän tiesi: "Samalla tavoin kuin te olette tehneet yhdelle näistä Minun vähäisimmistäni."

²⁶⁶ Hänen kutsumuksensa oli paradoksi. Hän oli tuon aikakauden sanansaattaja. Hän seiso i Kirjoituksen puolesta kaikkea tuon päivän katolisuuden pahuutta vastaan. Jumala valitsi hänet ja Hän antoi hänen nähdä Kristuksen paradoksin kautta.

²⁶⁷ Veljet, me voimme nähdä paradoksi paradoksin jälkeen. Tuo suuri paradoksi on tulossa edessämme: "Kun Herran pasuuna on soiva, ja aikaa ei ole enää oleva, ja koittaa aamu Iankaikkinen, kirkas ja kaunis." Kun ylösnousemus tulee, ja meidät on temmattu ylös yhdessä kohtaamaan Häntä ilmassa. On oleva lopullinen paradoksi, kun me menemme ollaksemme Hänen kanssaan. Siihen asti olkaamme uskollisia palvelijoita Jumalan Sanalle, joka on Kristus.

Voimmeko rukoilla?

²⁶⁸ Taivaallinen Isä, me kiitämme Sinua tänä aamuna Verestä, joka tekee meistä veljiä. Me kiitämme Sinua Jumalan Pojasta, joka antoi elämänsä, että me voisimme olla yksi Hänen kanssaan tässä suuressa valtakunnassa maan päällä, Taivaan Valtakunnassa, joka tullaan perustamaan. "Me odotamme tuota iloista Tuhattuotispäivää, kun siunattu Herramme on tuleva ja tempaava odottavan Morsiamensa pois", tuon pienen Morsianpuun. Hän on se Puu, joka oli Eedenin Puutarhassa, Elämän Leipä. Samalla tavoin on Hänen pieni Vaimonsa puu, viimeisten päivien Morsianpuu. Kun kaikki on kuivunut, ja Jumalan suuri voima karsii oksat pois, niin että hedelmä voisi kypsyä. Suo Herra, että me voisimme olla luetut siihen. Anna meille Iankaikkinen Elämä.

²⁶⁹ Tämä yksi asia meillä on yhteinen ollessamme täällä tässä kaupungissa: me uskomme Jumalan Sanan. Me uskomme Jeesukseen Kristukseen. Me uskomme, että Hän ei ole kuollut, vaan Hän elää. Ja Hänen Sanaansa, tämän hetken lupautusta, ollaan nyt tuomassa julki. Nämä ovat viimeisiä hetkiä. Tämä on viimeinen merkki. Herran Tule... Luvattu Poika on käsillä.

²⁷⁰ Me näemme maailman, maantieteellisesti. Me näemme nämä merkit: maanjärityksiä eri paikoin, kansat kansoja vastaan.. Me näemme kaikki ne asiat, jotka on ennustettu. Me näemme pelottavia näkyjä taivaalla, ihmisten sydämet pysähtyvät, lentäviä lautasia ja niin edelleen, joita he eivät osaa

Jeesuksen käsiin.” Hän sanoi: “Näin Hänen seisovan siellä ja katsovan minuun, ja Veri vuosi alas Hänen kasvoiltaan, ja Hänellä oli arpia päässään.” Ja hän sanoi: “Suljin silmäni, sillä tavalla, ja vähän horjahdin. Ja kuulin hänen miehensä sanovan: ‘Oletko kunnossa, tohtori?’” Ja hän sanoi: “Kyllä.” Hän sanoi: “Katsoin uudestaan, ja tuo nainen piti lääketta kädessään.”

Hän sanoi: “Uskotko sen?”

²⁵⁹ Minä sanoin: “Varmasti, minä uskon sen. ‘Niin kuin te olette tehneet yhdelle näistä Minun vähäisimmistäni, sen te olette tehneet Minulle.’” Paradoksi, todellakin!

²⁶⁰ Monet teistä veljistä olette lukeneet alkuaikojen pyhien kirjoituksia siitä, miten Herra teki paradokseja heidän kohdallaan, kuinka asiat tapahtuivat. Me uskomme paradoksiin. Eräs...

²⁶¹ Pyhä Martin yritin muistaa nimeä. Katsokaahan, hän oli sotilas, ja Ranskassa oli sääntönä, että hänen tuli seurata isäänsä ammatissa. Mutta jotenkin hän aina uskoi. Hänen äitinsä oli uskovainen. Ja eräänä kylmänä päivänä... Hän oli hyvin nöyrä mies, ja he antoivat aina sotilaspalvelijan kiillottamaan hänen saappaitaan ja pitämään hänet siistin näköisenä, sellaisena kuin sotilaan tuli ollakin. Hän kiillotti palvelijansa saappaat. Hän ei seurannut heidän perinteitään ja virtauksiaan. Hän ajatteli, että ihmiset oli tehty tasa-arvoisiksi.

²⁶² Niinpä eräänä kylmänä päivänä hän oli seisomassa Toursin kaupungin portilla ja hän sanoi, että siellä kadulla makasi vanha kerjäläinen. Epäilemättä te olette lukeneet siitä monta kertaa. Siellä kadulla makasi kerjäläinen, joka oli paleltumassa kuoliaaksi, oli todella kylmä talvi. Hän pyysi ihmisiltä: “Tulkaa! Eikö joku tahtoisi antaa minulle vaippaa? Tulen paleltumaan tänä yönä. En voi maata täällä ulkona maassa tällä tavalla. Tahtoisiko joku antaa minulle päällystakin?” Kukaan ei antanut. Hän sanoi: “Eikö joku armahtaisi minua, vanhaa miestä. Olen kuolemassa, olen palvellut aikani, olen tehnyt parhaani. Älkää antako minun kuolla. Palellun kuoliaaksi. Eikö joku käärisi minua vaippaan?”

²⁶³ Ja niin hän, Pyhä Martin, vain seiso siellä taaempana ja katseli. Hän ei ollut uskovainen, hän ei silloin ollut kristitty, hän ei ollut vastaanottanut Sitä. Hän vain seiso ja katseli. Kukaan ei tehnyt niin väkijoukon kulkiessa ohi, vaikka jotkut heistä olisivat hyvinkin voineet tehdä sen. Hänellä itsellään oli vain yksi päällystakki, se oli hänen sotilastakkinsa. Hän veti esiin miekkansa ja leikkasi sen kahdeksi ja kietoi tuon vanhan kerjäläisen siihen ja jatkoi matkaansa.

kalvajasirkka jätti puusta jäljelle, sen tuhoojasirkka söi. Mitä tuhoojasirkka jätti, sen heinäsiirkka söi. Ja me käsitämme, että nämä hyönteiset ovat yksi ja sama hyönteinen vain sen toisessa kehitysvaiheessaan. Ja me käsitämme, että seurakunnan eroavaisuudet ovat yhä tuo sama vanha Rooman-hyönteinen, joka alkoi Nikeassa. Ja mitä yksi jättää, sen toinen syö. Ja näyttää siltä, että me tänään olisimme sellaisessa kaaostilassa, ja me olemme nyt menossa tuohon suureen neuvostoon, Ekumeeniseen Kirkkojen Neuvostoon, ja näyttää siltä kuin mitään ei olisi jäljellä, on kuin kaikki toivo olisi mennyt.

²⁴ Mutta me muistamme erehtymättömän Jumalan Sanan lupauksen, että niin kuin auringon nousu paljasti Taikauskon, niin samoin olet Sinä luvannut: “Minä tulen asettamaan ennalleen”, sanoo Herra, “kaikki ne vuodet, jotka tuhoojasirkka ja kalvajasirkka, ja niin edelleen, hävittivät.” Kuinka ne asetettaisiin uudestaan ennalleen, ja tuo puu eläisi jälleen! Me rukoilemme, Isä, että Sinä lähettäisit alas armon ja Kristuksen ylösnousemusvoiman, että Sinä voisit asettaa ennalleen, nostaa meidät ylös elävään uskoon tämän päivän elävään Sanaan. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²⁵ Olen vähän käheä, veljet. En ole mikään puhuja, mutta ollessani täällä meillä on tämä aika yhdessä voidaksenne nähdä, mitä minä tarkoitan. Jos te saatte minut kiinni tekemästä mitään Sanan ulkopuolelta, ja mitä tälle päivälle on luvattu, te olette velkaa minulle sen, että tulette luokseni, te olette velkaa se, että te tulette sanomaan sen minulle. Mutta kuten sanoin, on yksi asia, josta me voimme olla samaa mieltä: se on Kristus. Se on meillä yhteistä. Hän kuoli meidän kaikkien puolesta. Me olemme tuon Veren alla.

²⁶ No niin, en ole täällä tehdäkseeni mitään muuta kuin yritän auttaa kutakin teistä miehistä, jotta tämä yhteisö täällä olisi parempi paikka herätyksen jälkeen, koska sitä tarkoitusta varten me olemme tulleet yhteen. Me olemme kokoontuneet nyt yhteen tutustuaksemme toisiimme, tunteaksemme toisemme paremmin, ollaksemme kanssakäymisessä toistemme kanssa. Siksi olen täällä tänä aamuna, ja tämän kokouksen pidon tarkoitus on, että me pääsisimme tuntemaan toisemme.

²⁷ Nyt me käsitämme, että kautta kaikkien ajanjaksojen on aina ollut sillä tavoin. Jotakin pientä ilmiömaista tapahtuu, tai jotakin mikä on erilaista, niin teillä on joukko lihallisia jäljittelijöitä seuraamassa sitä, ja sitten teillä on kaiken kaltaisia taikauksia. Ja niin vain täytyy olla. Niin tulee olemaan. Ja Siitä sanotaan asioita, jotka eivät ole Totta. Me tiedämme, että niin on aina ollut.

²⁸ Jeesusta pidettiin aviottomana lapsena. Hän ei ollut sellainen. Hän oli tarkalleen juuri sellainen, kuin Raamattu sanoi Hänen olevan. Nuo miehet,

jotka kutsuivat Häntä siksi... Hän oli Jumalan Sanan julkituleminen, selväksi tehtynä.

²⁹ Jos panette merkille, niin he sanoivat: “Hänen opetuslastensa tulivat ja varastivat Hänen ruumiinsa”, ja maksoivat siitä näille roomalaisille sotilaille. He yhä uskovat niin. Mutta me uskomme ja tiedämme nyt Hänen elävän Läsnaolonsa mukaisesti, että Hän nousi kuolleista ja on nyt täällä kanssamme. Me olemme varmat ja tiedämme sen. Jokainen sana, jonka Hän puhui ja lupasi kautta aikojen, on täyttynyt, jos tarkkaatte sitä. Ei ole ketään toista, joka pystyy tekemään sen, kuin Jumala. Me olemme Hänen palvelijoitaan.

³⁰ Ja nyt ajattelin tänä aamuna, että lukisin pienen tekstin Kirjoituksesta ja puhuisin teille veljille ja sisarille täällä, jotta voisimme pitää pienen yhteen kokoontumisen.

³¹ Tämä tuuli ei tee minulle hyvää täällä. Minä... Anna sen vain nyt olla, veli Roy, koska tulen viipymään vain muutamia minuutteja.

³² Muutama vuosi sitten, noin viisitoista vuotta sitten, minulla oli tapana metsästellä erään miehen kanssa, joka oli ammatiltaan parturi, ja hän oli myös podologi, sellainen, joka leikkaa känsiä pois jaloista. Te tiedätte, kuinka vaikeata se oli tuohon aikaan, kun ei ollut paljoa rahaa. Hän oli leikkaamassa hiuksiani, ja olkapäällä oli hilsettä. Hän sanoi: “Billy, minun täytyy antaa sinulle pieni pesuainekäsittely”. Hän sanoi: “Sinulla on niin paljon hilsettä takillasi.”

Ja minä sanoin: “Hyvä on, Jimmy.”

³³ Ja hän oli puhumassa pesukarhun metsästyksestä ja ojensi kätensä taakseen... Minä olin hänen pastorinsa. Hän opetti pyhäkoulua, hän oli hieno mies... Hän oli ottamassa Lucky Tiger Shampoota kaataakseen sitä päähäni, ja se olikin hiilihappoa.

³⁴ Ja minä käytin viikko kausia pipoa saarnatuolissani. Se yhä haittaa minua tänään, niin että vain vähäinen veto... Katsokaahan, päänahkani on yhä pehmeä.

³⁵ Ja ei se... se on nyt kunnossa, koska se oli tuo eilisiltä, ja tulin vähän käheäksi.

³⁶ Vaimoni osti minulle peruukin, jotta käyttäisin sitä. En voinut käyttää hattua saarnatuolissa, se on epäkunnioittavaa Kristusta kohtaan. Jos käytätte pientä pipoa, he sanovat: “Sinä haluat olla piispa.” Ja se vain on ongelmana. Vaimoni osti sen minulle, mutta minulla ei ole koskaan ollut rohkeutta käyttää sitä. Toivoisin, ettei niin olisi, mutta minulla ei ole. Pelkään, että se heijastaisi jotakin ja... tähän tiedätte. Ja luulen, että minun vain täytyy antaa sen olla.

²⁵² Voisinko sanoa tämän? Erään kerran eräs apteekkariystäväni, vanhanpuoleinen mies sanoi: “Veli Branham, tulen kertomaan sinulle jotakin.” Hän sanoi: “Tiedän palvelutehtäväsi ja tulen kertomaan sen sinulle.” Hän sanoi: “Se saattaa kuulostaa naurettavalta. Mutta”, hän sanoi, “en ole kertonut sitä ihmisille, koska he eivät uskoisi sitä. Mutta tulen kertomaan sen sinulle.” Minä sanoin: “Hyvä on.”

Minä sanoin: “Jatka vain.”

²⁵³ Hän sanoi: “Se tapahtui juuri tässä samassa apteekissa”, hän sanoi, “talouselämyksen aikana. Olin istumassa täällä. Poikani, joka nyt on naimisissa ja hoitaa omaa apteekkiaan toisessa kaupungissa, oli palvelemassa asiakkaita.” Ja hän sanoi: “Ihmisten täytyi mennä... Sinä muistat, kuinka heidän täytyi saada maksumääräys kunnantöimistöstä lääkettä varten. Mitä te tarvitsittekin, teidän täytyi saada maksumääräys sitä varten.” Hän sanoi nähneensä erään nuorenparin kompuroivan sisään ovesta, ja hän katsoi ylös ja ajatteli: “Pieni odottava äitiraukka, joka tuskin kykeni seisomaan, nuori nainen.”

²⁵⁴ Ja hän sanoi: “Tuo nuori mies käveli poikani luo ja sanoi: ‘Minulla on tässä lääkemääräys. Lääkäri lähetti minut noutamaan maksumääräyksen täältä kunnan asiamieheltä lääkettä varten. Vaimolleni on todella kova tarve siitä.’ Ja hän sanoi: ‘Hän ei jaksakaan kestää sitä yhtään pidempään, hän on niin sairas. Lääkäri sanoi, että hankkisin sen heti ja antaisin sitä hänelle.’ Hän sanoi: ‘Olisiko mahdollista, että voisin saada tuon lääkkeen ja antaa sen hänelle, ja hän voisi istua täällä?’ Ja hän sanoi: ‘Minulta kestää kaksi tai kolme tuntia seistä tuossa jonossa ennen kuin voin saada maksumääräyksen sitä varten.’ Hän sanoi: ‘Voisitkohan sinä antaa minulle tuon lääkkeen nyt?’”

²⁵⁵ “Poikani sanoi: ‘Herra, haluaisin tehdä sen, mutta en voi tehdä sitä, koska meillä on täällä sääntönä, että kaikki tehdään käteiskauppana. Meidän täytyy toimia sillä tavalla.’”

²⁵⁶ Ja hän sanoi olleensa siellä takana lukemassa sanomalehteä, vanhemmanpuoleinen mies. Ja hän sanoi: “Odota hetken, poika.” Ja hän sanoi katsoneensa tuota naista, joka vain pysytteli pystyssä sillä tavalla. Ja niin hän sanoi: “Mene valmistamaan tuo lääkemääräys.” Hän sanoi: “Anna se tänne minulle.”

²⁵⁷ Ja hän otti tuon lääkärin antaman lääkemääräyksen, meni ja valmisti sen. Hän sanoi: “Valmistin sen ja ajattelin: ‘Vaikka hän ei koskaan maksaisikaan sitä, niin hyvä on, ei sillä ole väliä.’”

²⁵⁸ Hän sanoi: “Menin tuon naisen luo, ojensin käteni antaakseni sen hänen käteensä.” Ja hän sanoi: “Kun laskin sen hänen käteensä ja katsoin ylös, niin, veli Branham, en tiedä, uskotko tätä tai et.” Hän sanoi: “Minä panin sen Herran

²⁴⁶ Oli paradoksi, kun Jumala valitsi sata kaksikymmentä tietämätöntä kalastajaa Helluntaina, jotta he veisivät uutisen, Evankeliumin, ympäri maailmaa, sen sijaan että olisi ottanut tuon suuren Sanhedrinin Neuvoston, joka oli koulutettu siihen, nuo, jotka olivat koulutettuja ja odottivat ja odottivat tuon asian tapahtumista. Ja Jumala paljasti itsensä kalastajien joukolle, jotka eivät osanneet edes kirjoittaa nimeään paperin palalle. Oli paradoksi, että Jumala valitsi sen kaltaiset tekemään sen tuon päivän Ekumeenisen Neuvoston sijaan.

²⁴⁷ Sama asia on tapahtuva tänään. "Hän on kykenevä näistä kivistä herättämään lapsia Abrahamille."

²⁴⁸ Profeettojen näyt ovat aina olleet paradokseja, kuinka nuo miehet, innoituksen perusteella, ovat voineet kertoa ennalta asioita niiden koskaan pettämättä. On paradoksi, kuinka jokin tekee sen yli inhimillisen mielen, ettekä te voi käsittää sitä. Siellä on kaksi tietoisuutta, tajunta ja alitajunta. Ja Jumala menee alitajuntaan, joka on todellinen ja näkee ennalta, vie hänet ulos, ja hän näkee asioita, jotka tapahtuivat kauan sitten menneisyydessä, tuo hänet nykyiseen aikaan ja kertoo hänelle tulevaisuuden, eikä se koskaan petä, ei kertaakaan. Paradoksi, todellakin! Uskomatonta, mutta se on totta. Se tapahtuu aivan tarkalleen. Se, mitä me näimme Hänen tekvän eilen illalla, oli paradoksi, uskomatonta inhimilliselle olennolle. Me emme osaa selittää sitä.

²⁴⁹ Eräs tietty baptistikirkko, johon pieni perheeni eräänä päivänä meni Tucsonissa kokoukseen. Pastori nousi ylös tietämättä, että tuo poika, joka seurustelee tyttäreni kanssa, on siellä jäsenenä. Ja hän sanoi: "Tiedätekö, olen juuri saanut tietää, että veli Branhamin isä ja äiti kulkivat sirkuksen mukana." Ja hän sanoi: "He olivat taikureita, ja se on tuollainen pieni temppu, jonka hän tekee." Näettekö? Arvattavasti se sitten on jonkinlainen temppu, joka parantaa sairaa? Epäilen ovatko isäni ja äitini koskaan nähneetkään sirkusta. He eivät olleet koskaan nähneet autoa, ennen kuin minä hankin sellaisen. Näettekö? He eivät koskaan tienneet mitään siitä.

²⁵⁰ Mutta katsokaahan, perkeleen täytyy aina sanoa niin. He sanoivat Jeesukselle: "He tekevät tämän Beelsebulin kautta." Heidän täytyi vastata jotakin seurakunnalleen. Miksi he eivät tutki Kirjoituksia ja näe, että Tämä on ennustettu tälle päivälle. Se on Jeesus Kristus sama, eilen, samanlainen kuin Hän oli eilen, Hän on tänään ja tulee ainiaan olemaan. Mutta siinä se on, näettehän, juuri sillä tavalla he yrittävät tehdä sen, -kouluttamattomat helluntailaiset, profeettojen näyt. Se, että Jeesus on elossa tänään, kahdentuhannen vuoden jälkeen, on myös paradoksi. Se todella on.

²⁵¹ Nyt minun täytyy lopettaa, koska on tulossa myöhä. Uskotteko te paradoksiin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Tietenkin.

³⁷ Ja nyt haluan lukea vähän Kirjoituksesta, sillä Jumalan Sana ei koskaan petä, minun sanani pettävät. Mutta haluan teidän muistavan tämän, että kussakin aikakaudessa. ..

³⁸ Jumala, alussa, on Sana. Hän aina oli Sana. Ja sana on "ajatus ilmaistuna". Näettekö? Nyt, ajatuksissansa, mitä Hänellä oli, Hänellä oli koko suunnitelma ja Hän tiesi lopun alusta lähtien, Hän on vain ilmaissut sen Sanoina, ja nuo Sanat on tuotu julki.

³⁹ Aivan kuten aurinko, se on Jumalan Sana julkituotuna. Hän sanoi: "Tulkoon valkeus", ja valkeus tuli.

⁴⁰ Ja on erottelemisen aika. Oli aika, kun Jumala erotti valon pimeydestä. Hän tekee sen aina. Oli aika, jolloin Hän erotti kuivan maan vesistä. On erottamisen... Hän erotti Paavalin ja Barnabaan. Hän erotti Mooseksen ulos Egyptistä. Näettekö, Hän on aina erotteleva. Ja aika on tullut. Ihmiset, miehet, jotka suorittavat näitä palvelutehtäviä, he eivät halua tehdä sitä, mutta se täytyy tehdä. Näettekö? Oli aika, jolloin opetuslasten täytyi erottaa itsensä suvustaan, kansastaan.

⁴¹ Paavali kääntyi pakanain puoleen, pois juutalaisista, Jumalan perintöosasta. Tuli aika, jolloin hänen täytyi tehdä se. He puhuivat häntä vastaan, mutta hän sanoi nuo kuuluisat sanat: "Minä en ollut tottelematon Taivaalliselle näylle."

⁴² Ja voisinko sanoa tuon saman asian, veli, näettekö, tämän päivän näystä, näettekö, tämän päivän lupauksen näystä, Pyhä Henki on maassa tänään. Jumala lupasi, että tänä päivänä Hän vuodattaisi Pyhän Henkensä yllemme. Olen nyt kulkenut ympäri maata, ristiin rastiin. On ollut ilmiömäisiä merkkejä, niin kuin olette panneet merkit. Yhtään kertaa eivät nuo merkit ole koskaan pettäneet. Ne ovat täydellisesti totuus, koska se on Jumala. Kymmeniä tuhansia ja tuhansia ja tuhansia kertoja, eikä yksikään niistä voi pettää.

⁴³ He kutsuvat sitä "perkeleeksi". He kutsuvat sitä kaikeksi. Jotkut sanovat yhtä ja toiset toista.

⁴⁴ Mutta Jeesus sanoi: "Jos he ovat kutsuneet talon isäntää 'Beelsebulksi', niin kuinka paljon enemmän he tulevat kutsumaan sellaisiksi niitä, jotka ovat Hänen opetuslapsiaan?" Sitten Jeesus sanoi: "Tutkikaa Kirjoituksia, joissa te ajattelette olevan Iankaikkisen Elämän. Ne juuri todistavat Minusta."

⁴⁵ No niin, ne eivät todistaisi minusta, minä olen ihminen. Mutta se Sanoma, joka on lähtenyt, Se todistaa Siitä. No niin, Jumala ei lähetä jotakin ilmiömäistä vain osoittaakseen olevansa Jumala. Jumala lähettää ilmiön tekemään tämän:

julistamaan jotakin. Kun jokin ilmiömäinen palvelustehtävä lähtee liikkeelle ja kaikki... jälkeenpäin kaikki lihalliset asiat seuraavat Sitä.

⁴⁶ Kuten luin eräänä päivänä, kuinka Martin Lutherista sanottiin: “Ei se ollut mitenkään salaperäistä, että hän saattoi protestoida katolista kirkkoa vastaan ja selviytyä siitä. Mutta ilmiömäistä Martin Lutherissa oli se, että hän saattoi pitää päänsä kaiken fanaattisuuden yläpuolella, joka seurasi tuota uskonpuhdistusta.”

⁴⁷ Se täytyy meidän tehdä. Kaikenlaista on meneillään, ja se saa teidät veljet näkemään aaveita. Mutta muistakaa, kun todellinen Valo syttyy, Se poistaa kaikki nuo aaveet. Näettekö? Se on tehty saattaakseen nuo aaveet häpeään. Se osoittaa, mitä ne ovat. Ja niinpä me tiedämme, että missä jokin ilmiömäinen asia tapahtuu, sitä aina seuraa sekalainen joukko.

⁴⁸ Mooses teki ilmiömäisen asian. Ja se meni erämaahan, ja Koora yritti sanoa: “Yritätkö sinä sanoa, että olet ainoa, joka voi tehdä tämän. Sinun lisäksesi on muitakin pyhiä miehiä.”

⁴⁹ Te tiedätte, mitä tapahtui, ettekö tiedäkin? Jumala sanoi: “Erota vain itsesi heistä.” Näettekö?

⁵⁰ Näettekö, meillä on aina ollut sellaista. Kun yliluonnollista tapahtuu, jäljittelijät seuraavat Sitä. Täytyy olla sillä tavalla. Ja tuo jäljittely tuo sisään, jos...

⁵¹ Kuten kongressin edustaja Upshaw. Hänen leskensä lensi tänne eilen illalla ollakseen täällä kokouksessa. Hän parantui kokouksessa, tämä kongressin edustaja, niin kuin te kaikki ymmärrätte. Hänellä oli tämä ilmaisu: “Te ette voi olla mitään, mitä te ette ole.” Ja niin se tarkalleen on. Te ette voi olla mitään, mitä te ette ole.

⁵² Jos me vain voisimme tehdä samalla tavalla kuin teemme jonkun suuren sinfonian kanssa, jos me vain seuraisimme Säveltäjän tahtia, niin me näkisimme. No niin, me tulemme tähän ajatukseen, että siinä hetkessä, jossa me elämme, siinä ajassa, jossa me olemme nyt, me olemme tulleet siihen pisteeseen, missä me tarkkaamme sitä, mitä Jumala tekee.

⁵³ Kun te veljet alussa aloitte, teidän uskonpuhdistajanne, helluntailiike, monia vuosia sitten, kun tapahtui lahjojen ennalleen asettaminen, kun kielilläpuhuminen ja muut asiat tulivat seurakuntaan Jumalan asettaessa ennalleen lahjat takaisin seurakuntaan. Te muistatte, kuinka teillä kaikilla oli myös uskonpuhdistuksenne, teidän isillänne. Oli vaikeata vetäytyä pois presbyteereistä, luterilaisista, baptisteista ja niin edelleen, tuon uskonpuhdistuksen aikana. Nasarealaiset kukoistivat tuohon aikaan, ja niin myös Pyhyiden Pyhiinvaeltajat. He hylkäsivät teidän sanomanne. Mitä heille

1:1-5. Hän suunnitteli koko asian ennen maailman perustamista mielessään, ja nämä ovat Hänen ajatustensa ominaisuuksia.

²³⁹ Katsokaa Juudasta seisomassa siellä, samoin kuin papit täällä, kyllä. Hän vaelsi Valossa, hänellä oli voima parantaa sairaita. Matteus 10 todistaa sen. Hän lähetti heidät ulos, ja he tulivat takaisin iloiten siitä, että perkeleetkin olivat alamaisia heille. Juudas oli heidän kanssaan! Se on totta. Hän sanoi: “Älkää siitä iloitko siitä, että perkeleet ovat alamaisia, vaan siitä, että nimenne ovat kirjoitetut Karitsan Elämänsäkirjassa.” Juudas oli heidän kanssaan. Mutta kun tuli aika ottaa koko Jumalan Sana, hän hylkäsi Sen.

²⁴⁰ Samoin ihmiset tekevät tänäänkin! Näettekö? Jeesus sanoi: “Ihminen on elävä jokaisesta Sanasta”, ei vain yhdestä tai kahdesta Sanasta. Jokaisesta Sanasta!

²⁴¹ Te sanotte: “Hyvä on, veli Branham, voin hyväksyä osan Siitä, mutta en voi...”

²⁴² Silloin sinulla on se tulkki, joka Eevalla oli. Uh-huh. Hän otti Sen kaiken, tulkitsi Sen oikein lukuun ottamatta yhtä pientä sanontaa. Sen täytyy olla jokainen hitunenkin Siitä. Jos Raamattu sanoo Sen sillä tavalla, se ei ole kenenkään yksityisesti tulkittavissa. Se on sillä tavalla, miten Raamattu sen sanoo. Ja jos Jumala saattoi kaiken tämän sydän surun ja murheen tulemaan, ja kuolleet lapset ja itkut ja sodat ja muut asiat, vain siksi, että yhtä sanontaa Hänen Sanassaan epäiltiin, niin ottaisiko Hän teidät takaisin yhtään sen vähemmällä? Ajatelkaa sitä.

²⁴³ Hän ei muutu. Hänen ensimmäisen ratkaisunsa täytyy aina pysyä. Siitä syystä Hän toimii yksilön kanssa, ei jonkun ryhmän kanssa. Yhden kanssa! Hän ei voi muuttaa sitä. No niin, minulla on melko paljon sanottavaa tässä, mutta minä...

²⁴⁴ Jeesuksen kuolema oli ilmiömäinen. Se oli paradoksi. Ylösnousemus oli paradoksi. Me uskomme sen. Jokainen tietää, että ylösnousemus oli paradoksi Jumalan nostaessa Hänet ylös kuolleista.

²⁴⁵ Uudestisyntymä on paradoksi. Oikein, se voi muuttaa ihmisen olemuksen! Me voisimme pitää saarnan siitä juuri tässä, näettehän, kuinka on paradoksi ottaa joku, joka on epäileväinen, uskomaton, joka ei halua olla missään tekemisissä Sen kanssa, ja yhtäkkiä tapahtuu muutos luopiosta pyhäksi, prostituoidusta sisareksi. Se on paradoksi. Kukaan ei voi tehdä sitä hänelle lääkkeen, pistoksen tai lääkeannoksen tai minkään muun avulla, tarvitaan Kaikkivaltiaan Jumalan käsi, ja yksin se, muuttamaan ihminen. No niin, on paradoksi, kun ihminen on uudestisyntynyt. Kyllä, paradoksi jälleen.

pappi. Näettekö, kuinka hänellä on Hengen hedelmää, ja tuolla Miehellä ei ole niitä lainkaan!”

²³⁰ Nyt te sanotte: “Veli Branham!” Voisin pitää tästä saarnan, mutta en tee sitä.

²³¹ Mikä on Hengen hedelmä? Luvatus Sanan julkituleminen. Jos he vain olisivat pysähtyneet katsomaan, Hänellä ei ollut näitä asioita, joita heillä oli, Hengen hedelmää, tai mitään. Mutta se Sana, joka oli luvattu tuolle päivälle, julkatoi itsensä, se oli tarkalleen hetken Valo. Se oli Se, näettehän.

²³² Ei ole väliä sillä, kuinka paljon teillä on koulutusta, kuinka paljon ystävällisyyttä, kuinka paljon te puhutte kielillä, kuinka paljon ystävällisyyttä, lempeyttä ja mitä kaikkea teillä on, ellette te vastaanota tuota tuon hetken Sanaa, kun Se on julkituotu edessänne, te olette samassa tukalassa tilanteessa.

²³³ Se voi kuulostaa karkealta, enkä tarkoita sitä sillä tavalla, mutta se on Totuus. Vain, vain uskokaa Se, näettehän. Hyvä on. Jumala antakoon nyt minulle anteeksi. Näettekö te, mitä minä tarkoitan?

²³⁴ Kenellä oli Hengen hedelmä? Jeesuksella! Hän sanoi: “Tutkikaa Kirjoituksia. Te ajattelette, että teillä on niissä Iankaikkinen Elämä. Ne todistavat Minusta. Ne sanovat teille, kuka Minä olen.” Hän ei koskaan tullut julkisesti sanomaan, kuka Hän oli. Hän ei sanonut sitä heille. Ja kun Hänen seurakuntansa tuli niin suureksi... Hän sanoi: “Ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo Hänen Vertaan”, niin kuin sanoin eilen illalla, “teillä ei ole Elämää.”

²³⁵ Voi hyvänen aika, tuo seurakuntahan sanoi: “Tuo kaveri on hullu. Mitä lääkärit ja tiede sanoisivat... Tuo mieshän yrittää tehdä meistä ihmisyyjiä.” Hän ei koskaan selittänyt sitä. Oli tullut aika heidän hylätä Hänet.

²³⁶ Sitten Hänellä oli joukko saarnaajia roikkumassa ympärillään, rajalinja-uskovaisia. Hän sanoi: “Hyvä on, mitä te tulette sanomaan, kun te näette Minun nousevan ylös sinne, mistä olen tullut?”

²³⁷ “Tullut mistä? Mutta mehän olemme nähneet sen kehdon, jossa Sinä synnyit, kaupungin, jossa Sinä synnyit. Me kalastimme Sinun kanssasi, olimme täällä kukkuloilla Sinun kanssasi. Me vaelsimme kanssasi ja puhuimme kanssasi, ja etkö Sinä tule... Voi hyvänen aika, nyt me tiedämme, että Sinä olet hullu.”

²³⁸ Mutta todellinen, aito usko ei liikahta. Nuo opetuslapset eivät osanneet selittää sitä, mutta he tiesivät, että siellä se oli. Näettekö? Sen täytyy olla jotakin, minkä Jumala on istuttanut, sen täytyi olla Hänen ajatuksensa ennen maailman perustamista, kun Hän suunnitteli koko lunastuksen. Efesolaiskirje

tapahtui? Näettekö, missä he ovat tänään? Muistakaa nyt, me voimme tehdä tuon saman asian. Oi, kyllä.

⁵⁴ Jos seurakunta joskus organisoituu, jokin sanoma koskaan organisoituu, se menee hyllylle eikä se koskaan enää nouse uudestaan. Nyt, te historioitsijat täällä, tunnen yhden teistä, näettekö. Ja niin se on. Se ei koskaan enää nouse uudestaan, kun se organisoituu.

⁵⁵ Katolilaisuus oli ensimmäinen organisaatio, jota kutsutaan Raamatussa “huoraksi”, ja hän oli “PORTTOJEN ÄITI”, sama asia, muut organisaatiot. Näettekö, mihin se kaikki on jälleen kokoontumassa, tänne Ekumeeniseen Neuvostoon?

⁵⁶ Nyt, minut on pantu sen vuoksi ulos organisaatioiden keskuudesta. Nuo veljet eivät käsitä, mitä tekevät. Ei ole kyse minusta, minua ei ole pantu ulos. He panevat Sanan ulos. Raamattu sanoo, että tässä Laodikean Ajanjaksossa Kristus oli seurakunnan ulkopuolella ja kolkutti yrittäen päästä takaisin sisälle. Koskaan ei ole ollut sen kaltaista ajanjaksoa, jolloin Hän olisi ollut ulkopuolella.

⁵⁷ Koska, ei tule olemaan enempää seurakunta-ajanjaksoja. Tämä on sen loppu. Laodikea oli viimeinen ajanjakso, ja helluntai on Laodikean Ajanjakso, me tiedämme sen, eikä koskaan tule olemaan mitään enempää Helluntain yläpuolella. Siinä kaikki.

⁵⁸ Kuten mies. Mitään toista luontokappaletta ei kehitetty korkeammaksi lajiksi kuin mies, koska mies on Jumalan kuva, joka loi hänet. Koskaan ei tule olemaan mitään korkeampaa lajia. Tämä on... Tämä Sana ei salli sen mennä pidemmälle, koska Hän on Sana.

⁵⁹ Ja myöskään Sana ei voi kiivetä yhtään ylemmäksi kuin Laodikean Ajanjakso. Ja me näemme ne, jokaisen niistä siellä, Jeesus seurakunnan ulkopuolella yrittäen päästä takaisin sisälle. Näettekö?

⁶⁰ Sillä tavoin he tekivät Hänelle ensimmäisellä kerralla, kun Hän oli täällä. Hän on Sana. Ja Sana, Hän oli Sana, ja he sanoivat: “Meillä on Sana.” Nuo fariseukset sanoivat: “Meillä on Sana!” Mutta todellisen, totisen Sanan, Sen he hylkäsivät.

⁶¹ Siitä syystä Jeesus sanoi: “Tutkikaa Kirjoituksia, ne todistavat Minusta.”

⁶² Tänään me voimme katsoa taaksepäin ja sanoa: “Kuinka he voivat olla niin sokeita?” Ihmettelenpä, etteivätkö he joskus tulisi katsomaan taaksepäin ja sanomaan: “Kuinka me olimme niin sokeita?” Näettekö? Sillä tavalla sen vain täytyy olla, veljet. Se on liian pahaa, mutta sen täytyy olla sillä tavalla. Älkää sanoko “liian pahaa”, en tarkoita sitä sillä tavalla. Jumala tietää, mitä Hän

tekee. Ymmärrätekö? He eivät... Sanan he hylkäävät, Sanan, joka on julkituotu, julkituodun lupauksen, lupauksen tätä päivää varten. Ja syy, miksi niin on tehty, on se, että ihmiset elävät toisen valon heijastuksessa.

⁶³ Suurin ryöstö mitä koskaan on tehty, tapahtui äskettäin Englannissa, ja se tehtiin väärän, petollisen valon avulla, seitsemän miljoonan dollarin ryöstö. Maailma ei ole koskaan kuullut sellaisesta ryöstöstä, Scotland Yard ei saanut sitä selvitettyä. Tuo suurin ryöstö, mitä maailmassa koskaan on ollut, tehtiin väärän valon avulla.

⁶⁴ Voinko sanoa tämän, veljet, rakkaus sydämessäni ihmisiä kohtaan. Jumala tietää sen. Suurin ryöstö, mitä seurakunnalle koskaan on tapahtunut, tapahtui myös väärän valon avulla, kun se elää toisen aikakauden heijastuksessa. Siinä, mitä Martin Luther, Wesley tai joku meidän helluntai-isistämme on sanonut. Näettekö? Se ei ole tätä päivää. Täällä on lupaus tätä päivää varten, tässä on Sana. Ja te sanotte: "Mutta sinä olet tulkinnut Sen väärin." Jumala on oma tulkinsa, kun Hän julkituo Sen.

⁶⁵ Mitä jos näille helluntai-isille täällä aikaisemmin olisi sanottu viisikymmentä vuotta sitten, että he olivat tulkinneet Sanan väärin, ja ettei ollut mitään sen kaltaista asiaa kuin kielilläpuhuminen? Se ei pysäyttänyt heitä. Jumala tulkitsee oman Sanansa. Pietari sanoi Helluntaipäivänä: "Tehkää parannus ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntien anteeksi antamiseksi, ja te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä tämä lupaus on annettu teille, teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat, kenet tahansa Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." Kuinka he voivat mennä pois siitä? Se tulkitsee itsensä. Näettekö? Se ei tarvitse mitään tulkintaa.

⁶⁶ Ja tänään, tässä ajanjaksossa, jossa me nyt elämme, on tulossa esiin Morsianpuu. Näettekö? Totisesti, tuo Puu on kasvanut.

⁶⁷ Ja he, niin pian kuin he organisoituivat, he eivät voineet mennä askeltakaan pidemmälle. Mitä tapahtuu? He organisoituvat ja muodostavat tämän oksan, ja tämä oksa karsitaan pois. Pyhän Johanneksen 15. luvun mukaan Hän karsii ne pois. Niitä ei enää koskaan käytetä.

⁶⁸ Mutta tuon Puun sydäimestä tulee esiin hedelmä, aivan sen latvassa. Kun tuo Puu on täysin kypsytynyt, se ei voi mennä yhtään pidemmälle, se on latvassa. Viimeinen seurakunta-ajanjakso on täällä. Se on tullut täyteen kypsyyteen. Se on Morsianpuu. Jeesus oli Elämänpuu Eedenin Puutarhasta. Uskotteko sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hän oli tuo Elämänpuu.

⁶⁹ Siellä puutarhassa oli eräs puu, ja jos te vain koskittekin siihen... Meillä on nyt erimielisyyksiä sen suhteen, joten en mene siihen, mutta sanokaamme, että se oli tottelemattomuuden puu. Ja niin pian kuin he koskisivat tuohon

olitte juoksentelemassa ympäri. Hän opiskeli sitä, koska hän on teidän johtajanne."

²²⁴ Se on kaikki hyvin järkevää, veljet, jos puhutte siitä psykologisella tavalla. Se on kaikki hyvin johdonmukaista.

²²⁵ "Mistä koulusta tämä Jeesus Nasaretilainen tulee? Hän ei koskaan ole käynyt päiväkkään koulua, niin pitkälle kuin me olemme siitä tietoisia. Mistä Hän tulee? Kukaan ei tiedä sitä, ja nyt Hän tulee tälle seudulle. Katsokaa ystävällistä vanhaa pappianne. Kerran kun isältänne loppui raha, niin kenen tykö hän meni? Tuolla miehellä oli Hengen hedelmä, teidän ystävällisellä vanhalla papillanne, joka lainasi hänelle rahaa, jotta hän selviytyi siihen asti, kunnes hänen satonsa kypsyi."

²²⁶ "Kuka seisoi rinnallanne, kun äitinne oli synnytystuskissa?" Suokaa minulle anteeksi, sisaret. "Ja kun he ajattelivat, että hän tulisi kuolemaan, niin kuka piti käsiään hänen yllään ja rukoili, kun te synnyitte tähän maailmaan? Teidän ystävällinen vanha pappinne. Kuka oli se, joka nosti teidät ylös Jehovalle ja ympärileikkasi teidät ja omisti teidät Jehovalle? Tuo ystävällinen vanha pappi."

²²⁷ "Ja katsokaa, mitä tämä Jeesus Nasaretilainen teki eräänä päivänä. Mitä Hän on koskaan tehnyt osoittaakseen Hengen hedelmää?"

²²⁸ "Nyt useat teistä ovat liikemiehiä, ja teillä on täällä liikeyrityksenne. Te olette kauppiaita ja niin edelleen. Jehova vaatii karitsan syntienne edestä. Ja te ette kasvata lampaita. Niinpä mitä nämä ystävälliset vanhat papit tekivät, niin ettei sielunne tulisi kadotetuksi? He pyysivät joitakin myyjiä menemään sinne pihalle ja valmistamaan sinne joitakin aitauksia ja panemaan sinne karitsoja myytäväksi, koska te saatte tulonne siitä, mitä te teette, ettekä kasvata lampaita, vaan saatte sen jostakin muualta pitääksenne huolen taloudestanne. Ja he valmistivat sinne paikan teille, niin että kun teillä on syntitaakka ja te haluatte vapautuksen synneistänne, tämä ystävällinen vanha pappi jäljesti teille paikan, niin että te voitte mennä ja ostaa karitsan. Jumala ei halunnut rahaanne. Hän sanoi: 'Karitsa', ja te menitte ja ostitte karitsan!"

²²⁹ "Mitä tämä Jeesus Nasaretilainen teki? Tuli ja potki nuo asiat ulos ja tyhjensi temppelin ja sanoi heille, että he olivat tehneet siitä 'ryövärien luolan'. Siinä ei ollut paljon Hengen hedelmää, eihän? Teidän ystävällinen vanha pappinne ei koskaan menetä huumorintajujaan. Tämä Mies punoi yhteen köyden, potki pöydät nurin ja ajoi heidät sieltä ulos ja katsoi heitä vihassa. Sellainen ei ole Hengen hedelmä. Mutta teidän ystävällinen vanha pappinne! Kuka tulee sanomaan viimeiset sanat ylitsenne? Teidän ystävällinen vanha pappinne. Kuka tulee jättämään sielunne Jumalan haltuun? Ystävällinen vanha

²¹⁶ Antakoon Jumala minulle anteeksi, että teen tämän. Tulen panemaan Jeesuksen koetukselle teitä varten, vain hetkeksi, jos suotte minulle anteeksi. Onko minulla niin paljon aikaa? Katsokaamme sitä vain hetkinen. [Joku veli sanoo: “Kyllä, käytä vain niin paljon aikaa kuin haluat.”] Vain... Kyllä, olen jo ollut kymmenen minuuttia yliajalla, mutta tulen kiirehtimään ja jättämään jotakin pois tästä. [Toinen veli sanoo: “He eivät asettaneet mitään aikarajaa.”] Koettakaamme tätä vain hetken, veljet.

²¹⁷ Nyt, taivaallinen Isä, anna minulle tämä anteeksi. En halua puhua siitä, mutta teen sen siksi, että ihmiset tietäisivät.

²¹⁸ Otan puoleni tänä aamuna Jeesusta vastaan, ja sanokaamme, että te olette joukko juutalaisia, ja Jeesus on juuri tullut tänne Bakersfieldiin. Sallikaa minun kutsua teidät miehet yhteen ja puhua teille Hengen hedelmistä. Myös he uskoivat siihen.

²¹⁹ Mikä on Hengen hedelmä? Rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, lempeys, hyvyys... onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Se on Hengen hedelmä, ja monet ihmiset panevat luottamuksensa siihen.

²²⁰ Joskus se on perkele. Hän voi jäljitellä sitä, kirjaimellisesti, hän voi jäljitellä kielillä puhumista kirjaimellisesti, sen selittämistä, kirjaimellisesti. Ja mitä tahansa noista lahjoista, hän voi jäljitellä niitä.

²²¹ Huomatkaa nyt: “Minä tulen”, siellä on tämä pappi, “puhumaan teille kaikille.” Otan nyt hetkeksi puolen Jeesusta vastaan. Olen pyytännyt Jumalaa antamaan sen minulle anteeksi. Teen sen vain voidakseni osoittaa teille, mitä tarkoitan, tuodakseni esiin asian. Ymmärrätekö? Tulen sanomaan...

²²² “Hyvät herrat, olen täällä tänä aamuna seurakuntanne puolesta. Haluan puhua teille kaikille. Täällä kaupungissa on nyt eräs nuori mies nimeltä Jeesus Nasaretilainen. Hänellä on outo oppi. Me tunnemme pappimme. Meidän täytyy nyt arvostella tätä Hengen hedelmän mukaan. Tämä teidän pappinne täällä, hänen iso-iso-iso-iso-isoisänsä oli pappi. Hän jätti koko nuoren elämänsä, kaiken sen, mistä te nautitte ollessanne nuori mies. Hän jätti sen ollakseen pappi Jumalalle. Mitä hän teki sillä kaikella? Hän opiskeli, hän teki kaiken minkä voi ollakseen oikean kaltainen mies.”

²²³ “Kuka oli se, joka seisoi rinnallanne, kun isä ja äiti riitelivät ja aikoivat erota? Kuka seisoi isän ja äidin vierellä ja pani kätensä heidän ympärilleen ja toi heidät jälleen yhteen? Tämä teidän uskollinen, vanha pappinne. Teidän uskollinen, vanha pappinne opiskeli Jehovan lakeja, kunnes hän tunsikin ne sisältä ja ulkoa. Hän kävi jokaisen seminaarin lävitse. Hänellä on tohtorinarvo. Hänellä on filosofian kandidaatin arvo. Hänellä on D.D., L.L., Ph.D. Hän tietää tarkalleen, mistä hän puhuu. Hän opiskeli sitä varten sillä aikaa, kun te miehet

puuhun, kaikki ihmiset kuolisivat. Ja heidät täytyi panna pois tämän toisen Puun luota, koska jos he söisivät tästä Elämänpuusta, he kaikki eläisivät ja tietäisivät oikean ja väärän. Kyllä. Te saarnaajina tiedätte sen. Meillä on omat ajatuksemme siitä ja olisimme luultavasti eri mieltä siitä, mikä tuo puu oli.

⁷⁰ Mutta me voimme kaikki tietää, että Kristus oli tuo Elämänpuu. Sillä eräänä päivänä siellä juhlilla, kun he joivat ja iloitsivat, ja Jeesus puhui heille Vedestä. Hän sanoi, että Hän oli tuo Kallio, joka oli erämaassa.

He sanoivat: “Meidän isämme söivät mannaa erämaassa.”

⁷¹ Hän sanoi: “Ja he ovat, joka ikinen, kuolleita. Mutta Minä olen Elämän Leipä, aamen, tuo Elämänpuu, joka tuli alas Jumalan luota Taivaasta. Hän, joka tätä Leipää syö, ei koskaan kuole.” Se on Elämän Leipä.

⁷² No niin, tehdäkseen siitä pilkanaiheen roomalaiset ripustivat Hänet puuhun. “Kirottu on hän, joka riippuu puussa,” tehdäkseen Jumalan Pojasta pilkan kohteen. Hän oli halveksittu, hylätty. Hän tuli ylimmästä Taivaasta alhaisimmaksi maan päällä. Kun Hän oli täällä, Hän meni alhaisimpaan kaupunkiin. Kaupungin pienimmän miehen täytyi katsoa alas nähdäkseen Hänet; se oli Sakkeus. Hänelle annettiin alhaisin nimi. Häntä kohdeltiin mitä pahimmin ja Hänet ripustettiin... Hän kuoli julmimman kuoleman mitä kuolla voi. Niin ihmiset ajattelivat Hänestä. Niin maailma ajatteli Hänestä.

⁷³ Mutta Jumala nosti Hänet niin korkealle, kunnes Hänen täytyy katsoa alas nähdäkseen Taivaan. Hän antoi Hänelle Nimen, joka on yläpuolella jokaista nimeä, niin että kaikki Taivaassa ja maassa on nimetty Hänen mukaansa. Sillä tavoin Jumala ajatteli siitä, näettekö. Jos me olemme Jumalan poikia, Hänen ajatustensa ominaisuuksia ennen maailman perustamista, niin me ajatellemme samoin Hänestä. Ja muistakaa veljet, Hän on Sana. Näettekö? Sanoma aina seuraa ilmiötä.

⁷⁴ Jeesus, nuorena opettajana, kun Hän alkoi saarnata parantaen sairaita, halusi jokainen Hänet seurakuntaansa. Te tiedätte sen. Mutta se oli vain tuo ilmiö, mikä Hänellä oli, sen tarkoitus oli kiinnittää ihmisten huomio. Mutta eräänä päivänä, kun Hän istui alas ja alkoi puhua heille, kun palvelustehtävä seurasi tuota ilmiötä, silloin kukaan ei halunnut Häntä. Paha juttu, mutta se vain toistaa itseään. Te ymmärrätte asian siitä eteenpäin.

⁷⁵ Lukekaamme vain täältä siunatusta Raamatusta vähän, puhuaksemme siitä tänä aamuna, jos Herra suo. Lukekaamme Joosuan Kirjan 10. luvusta ja alkaen 12. jakeesta.

⁷⁶ Ja mihin aikaan meidän nyt täytyy lähteä täältä? Mihin aikaan meidän täytyy olla ulkona täältä? [Joku sanoo: “Ei ole mitään määrättyä aikaa.”] Sanokaamme, sanoisinko viisitoista, kaksikymmentä minuuttia. Riittäisikö se?

Sopisiko se? Hyvä on, vain pienen hetken. [“Ei ole sovittu mitään määrättyä aikaa.”]

Silloin puhui Joosua HERRALLE päivänä, jona HERRA antoi amorilaiset Israelin lasten valtaan, ja hän sanoi Israelin nähdessä: Aurinko, seiso sinä liikkumatta Gibeonin yllä, ja sinä, kuu, Aijalon laaksossa.

Ja aurinko seisoi liikkumatta, ja kuu jäi paikalleen, kunnes kansa oli kostanut vihollisilleen. Eikö näin ole kirjoitettuna Jasherin kirjassa? Niin aurinko seisoi liikkumatta keskitaivaalla eikä kiirehtinyt laskemaan koko päivänä.

⁷⁷ Nyt tulen ottamaan sieltä pienen tekstin, koska sanoin teille, että olen... etten osaa puhua, mutta uskon teidän nyt ymmärtävän, mitä tarkoitan. Ja olen täällä pannakseni olkapääni yhteen teidän kanssanne, tuodakseni esiin Jeesusta Kristusta. En tuodakseni esiin jotakin organisaatiota tai maallisia henkilöitä, vaan Jeesusta Kristusta, joka on Jumalan Sana julkituotuna, Jumala julkituotuna. Ei vain jotakin, mitä joku tulkitsee, Jumala tulkitsee itse itsensä, Jumala todistaa, mitä se on. Hän todistaa, millainen Hän on. Jos nuo fariseukset vain olisivat nähneet sen, jos he vain olisivat lukeneet tuon Kirjoituksen, jossa Se puhui näistä asioista, he olisivat nähneet, että Jumala toi julki Sanansa Jeesuksen Kristuksen kautta. Hän oli Sana ja Hän on yhä Sana.

⁷⁸ Nyt, haluan ottaa tämän aiheeksi noin viidentoista minuutin ajaksi ja yritän saada puheeni... Teen kolmen ja neljän tunnin pituisia ääninauhvoja, niin kuin te kaikki olette kuulleet. Mutta se koskee jotain aihealuetta, näettehän. Ja teidän seurakunnissanne yritän puhua illan aikana vain noin kolmekymmentä minuuttia, niin että voin ottaa rukousjonon enkä väsytä ihmisiä, niin että he jaksavat tulla takaisin. Olen varma, että te pidätte siitä enemmän. Minulla oli tapana viipyä tunteja aina puoli kahteentoista ja kahteentoista, mutta nyt yritän pitää kokoukseni noin neljäkymmenenviiden minuutin tai tunnin mittaisina.

⁷⁹ Haluan ottaa tästä aiheen: *Paradoksi*, vain tuon sanan paradoksi.

⁸⁰ Enkä tiennyt, että tulisin puhumaan tällä aamiaisella. Tavallisesti me teemme niin, mutta ajattelin, että se tulisi olemaan ehkä lauantaia, tai jotakin sellaista. Ja veli Borders sanoi minulle myöhään eilen illalla, että se olisi tänä aamuna, joten kirjoitin tänne muistiin jotakin Kirjoituksia, joihin ajattelin voivani viitata muutaman minuutin ajan.

⁸¹ No niin, *paradoksi*, Webster sanoo, että se on “jotakin, mikä on uskomatonta, mutta totta.” Se on jotakin, mitä kukaan ei voi selittää. Se on ihmiskunnan tiedon ulottumattomissa, mutta kuitenkin se on totta. Paradoksi!

²⁰⁸ Sana oli puhuttu ja Se oli julkituotu: “Neitsyt on tuleva raskaaksi ja synnyttävä Pojan. Häntä kutsutaan Nimellä Immanuel, Neuvonantaja, Rauhan Ruhtinas, Mahtava Jumala, Iankaikkinen Isä”, ja niin tapahtui!

²⁰⁹ Ja sen tuloksena oli tuli esiin: “Että Hän voisi tuoda monia poikia Jumalalle.” Tuo koko asia on Jumala paljastettuna! Jumala yläpuolellamme, Jumala kanssamme, Jumala meissä. Paradoksi, todellakin, että Jumala voisi asua ihmisessä, Hän itse. Varmasti.

²¹⁰ Hänen täytyi tulla sellaiseksi, jotta Hän voisi kuolla ja täyttää omat vanhurskauden lakinsa. Hän ennusti ja sanoi: “Päivänä, jona te siitä syötte, te tulette kuolemaan.” Ja Hänen täytyi täyttää se, eikä ollut ketään muuta, joka olisi voinut tehdä sitä, kuin Hän itse.

²¹¹ Jos Hän... Tänään, tänä päivänä, haluan sanoa tämän Jeesuksen Kristuksen Jumaluudesta, koska ihmiset yrittävät tehdä Hänestä jonkun profeetan. Jos täällä nyt sattuu olemaan joku Kristillisen Tieteen edustaja, niin en loukkaa tunteitanne. Toivon etten tee sitä.

²¹² Mutta me painotamme niin paljon todisteita. Me helluntailaiset asetamme todisteeksemme kielilläpuhumisen ja kuinka pahasti me olemmekaan huijattuja sen suhteen. Ja kuinka monet heistä taas sanovat: “Hengen hedelmä on todiste”, kuinka pahasti te olettekaan huijattuja sen suhteen. Ei koskaan. Jos te sanotte, että kielilläpuhuminen olisi todiste Pyhästä Hengestä... Josta uskon, että Pyhä Henki puhuu kielillä. Älkää käsittäkö minua väärin. Niin, mutta te sanotte: “Miehellä, joka puhuu kielillä, on Pyhä Henki.” Me uskoimme niin jonkin aikaa, mutta me totesimme, että se oli väärin.

²¹³ Luther sanoi: “Ne, jotka sanoivat uskovansa”, ja me totesimme, että se oli väärin. Wesley sanoi: “Ne, jotka tulivat pyhitetyiksi ja huusivat.” Me totesimme, että se oli väärin. Helluntailaiset sanoivat: “Ne, jotka puhuivat kielillä.” Me totesimme, että se oli väärin. Kristillinen Tiede sanoi: “Hengen hedelmä on todiste.” Me totesimme, että se oli väärin.

²¹⁴ Olen nähnyt noitien ja velhojen juovan verta ihmisen pääkallosta ja puhuvan kielillä ja laskevan lyijykynän pöydälle ja kirjoittavan tuntemattomalla kielellä ja tulkitsevan sen. Näettekö? No niin, älkää puhuko minulle siitä. Äitini on puoliksi intiaani, näettehän, ja minä tiedän sen. Olen nähnyt sen.

²¹⁵ Ja kuitenkin, Jumala puhuu kielillä, mutta se ei ole mikään pettämätön todiste siitä, että teillä on Pyhä Henki. Tietenkään ei. Ei todellakaan. Kristitty ei ole... Antakaa minun...

asumaan”, sama asia, verbi ennen adverbiiä, siinä kaikki, näettehän. “Tämä on Minun rakas Poikani jossa olen mielistynyt asumaan.” Jumala ja ihminen tulivat yhdeksi, yhdistyivät lunastusta varten. Kuinka Jumala, joka peittää koko avaruuden ja ajan, saattoi tulla alas ja “pullottaa” itsensä Mieheen voidakseen maistaa kuolemaa koko ihmiskunnan puolesta! Luoja kuoli pelastaakseen luotunsa.

²⁰² Taivaat ja maa suutelivat toisiansa, ihminen ja Jumala tulivat yhdeksi siellä, (kuinka se olisi voinut olla joku ihminen?), voidakseen asua ihmisessä ja olla kanssakäymisessä. Se ei ole mitään muuta kuin Jumala, joka alentui ja koetti päästä ihmistensä luo.

²⁰³ Alussa Hän oli Isä. Hän oli yli kaiken. Hän oli yksin. Hän asui yksin, Elohim. Jopa Hänen tullessa alas vuorelle, jos vaikka eläin kosketti vuorta, sen täytyi kuolla. Ja sitten: “Hänet tehtiin lihaksi, ja me käsin koskettelimme Häntä.” Hän teki sen voidakseen vuodattaa Verensä, neitseellisen Verensä, koska me olemme syntyneet sukupuolisesta halusta. Hän syntyi neitseellisen syntymän kautta. Hän ei ollut jonkun juutalaisen verta eikä Hän ollut jonkun pakanan verta. Hän oli Jumalan luoma Veri. Näettekö? Juutalainen veri ei pelasta meitä. pakanaveri ei pelasta meitä. “Jumalan Veri”, sanoo Raamattu, “pelastaa meidät.” Hän oli Jumalan Verta.

²⁰⁴ Jotkut ihmiset sanovat, että Hän oli... että: “Marian tullessa raskaaksi tuo munasolu kuului Marialle, tuo verisolu tuli miespuolisesta, joka oli Jumala.” Se myös on väärin. Jos niin on, niin kuulkaahan nyt, silloin tuon munasolun tuomiseksi alas tarvittiin jonkinlainen tunneaistimus. Mitä te silloin saatte Jumalan tekemään Marialle?

²⁰⁵ Hän loi molemmat, munasolun ja Veren. Hän oli Jumala. Maria oli hautomakone. Hän oli vain lainakohtu. Samoin Hän lainasi hautaa tullakseen haudatuksi. Hän teki kaiken. Näettekö, eikä Hänellä ollut paikkaa, minne päänsä laskea. Hän tuli meidän esimerkiksemme, millaisia meidän pitäisi olla. Hän ei koskaan ollut kenenkään puolella, vaan teki aina sitä, mikä miellytti Isää.

²⁰⁶ Ja nyt Isä asuu meissä Hänen kuolemansa kautta. Hän pyhitti Seurakunnan, joka absoluuttisesti, tämä Seurakunta, oli epäpuhdas, saastainen. Jumala laskeutui alas Tulipatsaasta ollakseen ihminen, ja sitten Pyhä Henki on meissä. Ettekö näe, mitä se on? Se on nyt sama Jumala, joka tulee alas koko ajan. Jumala yläpuolellamme, Jumala kanssamme, Jumala meissä. Näettekö? Samoin kuin Jumalan ajatukset: Jumalan Sana ja Sanan julkituominen.

²⁰⁷ Vain tuo sama asia alussa, kun Jumala ajatelli: Isä ja Hän oli Poika ja Hän oli Pelastaja ja Hän oli Parantaja.

Ja me näemme, jos haluatte lukea Hebrealaiskirjeen 1. luvusta ja 3. jakeesta, että tämä maailma itsessään on paradoksi.

⁸² Muutama viikko sitten kokouksissamme New Yorkissa tulin eräänä iltana ulos Morris Auditoriumista, ja me olimme kävelemässä katua alas, poikani ja minä. Ja me katselimme ihmisiä, ja siellä oli tuhansittain miehiä, joilla oli hiukset kuin naisilla, tiedättehän, käherrettyinä, ja korvarenkaat ja niin edelleen, ja valkoiset ja värilliset lapset, te tiedätte, mitä tarkoitan, miehet ja naiset yhdessä. Ja he, ja he....

⁸³ Eräs vanha naisparka kaatui kadulle, eikä kukaan nostonut häntä ylös. He vain menivät menojaan. Ja minä autoin tuota vanhaa, noin seitsemänkymmentävuotiasta naista ylös ja autoin häntä keräämään appelsiininensa, ja hän katsoi minua hyvin oudosti ja lähti menemään katua alas.

⁸⁴ Minä puhuin siitä taksinkuljettajalle. Hän sanoi: “Herra, kun joku tulee New Yorkiin ja käyttäytyy niin kuin hän olisi järjissään, niin me tiedämme, että hän on vieras.” Näettekö? Hän sanoi: “He ovat hyviä ihmisiä, mutta he vain ovat joutuneet sellaiseen tilaan.” Hän sanoi: “Ota joku mies, joka tulee tänne, niin ei kestä kauaakaan, kun hän on siinä samassa tilassa. Hän tulee tänne ja yrittää tehdä kaikenlaista.” Hän sanoi: “Voit maata kadulla ja kuolla sydänkohtaukseen, ja joku vain ajattelee teidän olevan juovuksissa. He eivät koskaan koskisi teihin, he antaisivat teidän vain maata ja kuolla siellä.” Näettehän, heidän ei ole tarkoitus olla sillä tavalla, he vain tulevat tuohon tilaan.

⁸⁵ Ja sillä tavalla me toimimme, veljet, seurakuntaelämässämme. Me joudumme jonkun määrätyn uskontunnustuksen tai määrätyn asian pyörteeseen ja siinä me pysymme. Näettekö, me pyörimme muiden mukana. Me pyörimme organisaatiomme mukana.

⁸⁶ Me pyörimme yhteisöme mukana. Se on vain luonnollista. Maalatkaa portaanne punaisiksi ja katsokaa, mitä naapurinne tekee. He myös tekevät niin. Kyllä. Joku teistä sisarista hankkii määrätyn kaltaisen puvun tai hatun, ja katsokaa, mitä naapurinne tekee. Näettekö? Se on jäljittelyä. On aika, kun halutaan olla samankaltaisia.

⁸⁷ Minä en välitä siitä, sopivatko housunne takkiinne kanssa. Me haluamme kokemuksemme sopivan Jumalan Sanan kanssa, näettekö, ja Jumalan kanssa.

⁸⁸ Mutta kävellessämme alas katua Billy sanoi minulle: “Isä, kuinka Jumala tietää, keitä he kaikki ovat?”

⁸⁹ Minä sanoin: “Hyvä on, poika, katso suoraan ylös taivaalle.” Ja minä sanoin: “Näetkö noita kahta pientä tähteä siellä ylhäällä, jotka ovat melkein kiinni toisissaan?”

Hän sanoi: “Kyllä.”

⁹⁰ Minä sanoin: “Tiede kertoo meille, että jos yksi niistä alkaisi tulla maata kohden miljoonan mailin tuntinopeudella, kestäisi miljoonia vuosia sen tulla tänne. Niin kaukana se on. Ja kuitenkin nuo tähdet ovat kauempana toisistaan, kuin me olemme niistä, tai me olemme luultavasti lähempänä tuota tähteä, kuin mitä ne ovat toisiaan.”

Hän sanoi: “Kuinka Jumala koskaan saa sen aikaan?”

Minä sanoin: “Hän on ääretön.” Näettekö?

⁹¹ Kuulin juuri luennon Einsteinista, ja se koski tätä linnunrataa ja tähtikuvioita. Ja hän sanoi: “Jos henkilö lähtisi maasta...” Se oli yksi hänen suurista puheistaan, viimeisin puhe. Hän sanoi: “Jos henkilö lähtisi maasta valon nopeudella, se on 300000 kilometriä sekunnissa, kolmesataatuhatta kilometriä sekunnissa, ja hän matkustaisi sata viisikymmentä miljoonaa valovuotta, hän tulisi sinne. Ja sitten häneltä veisi sata viisikymmentä miljoonaa valovuotta tulla takaisin.” Se olisi niin monia miljardeja vuosia, että te voisitte kirjoittaa jonoon yhdeksikköjä ympäri maapallon, ettekä te saisi sitä ilmaistua vuosina. Tiedätekö, kuinka kauan hän olisi ollut poissa maasta? Viisikymmentä vuotta, meidän ajanlaskumme mukaan.

⁹² Me olemme niin kiireisiä! Mitä jos joku pieni muurahainen lähtisi tulemaan Tucsonista tänne Bakersfieldiin, niin kuinka pitkälle te luulisitte sen ehtivän neljässäkymmenessä vuodessa? Ehkä puoli kilometria. Näettekö, se merkitsisi sille niin paljon, meille se merkitsee kahdentoista tunnin ajoa, suihkukoneelle vain muutaman sekuntia, Jumalalle ei mitään.

⁹³ Jeesus kuoli eilen iltapäivällä, Hänet ristiinnaulittiin. Paavali kuoli eilen. “Tuhat vuotta on Jumalalle kuin yksi päivä”, eikä edes sitä, mutta jos haluatte laskea aikaa. Niinpä nuo apostolit ja muut, he kuolivat eilen. Me kiirehdimme, meillä ei ole kuin vain vähän aikaa viipyä täällä. Sitten te ajattelette katsoessanne Iankaikkisuutta...

⁹⁴ Einstein, tuo suuri filosofi, tai tiedemies sanoi, että “on vain yksi järkevä tapa selittää tämän maan alkuperä, ja se löytyy Hebrealaiskirjeen 11. luvusta, jakeesta 3: ‘Uskon kautta me ymmärrämme, että Jumala rakensi maailman asioista, jotka eivät...’ Hän puhui sen olemassaoloon.

⁹⁵ Kuinka se pysyy avaruudessa menemättä koskaan pois radaltaan? Kuinka kaikki tähtikuviot taivaalla, jos yksi noista tähdistä liikkuisi pois paikaltaan... Tiedän, että te menette ulos yöllä ja sanotte: “Näin tähdenlennon.” Ei, te näitte säävalon. Tähti ei liiku. Jos tuo tähti liikkuisi, me liikkuisimme sen kanssa. Kaikki taivaalla ovat niin sopusoinnussa toinen toisensa kanssa, se pitää ne kiinni toisissansa.

ole toista nimeä ihmisille annettu, jonka kautta te voisitte pelastua.” Paradoksi! Kyllä.

¹⁹⁵ Johannes oli ilmiömäinen. Näytti kuin hänen olisi pitänyt mennä ja jatkaa isänsä jäljissä ja mennä siihen kouluun, missä hänen isänsä oli koulutettu ja olla leeviläinen. Leeviläiset saattoivat olla pappeina. Niinpä Johanneksen ollessa leeviläinen, tavallisesti se oli, perinteenä oli, että olisi mennyt isänsä kouluun. Mutta Jumalalla oli työ häntä varten, hänen tuli ilmoittaa Messias.

¹⁹⁶ Hänen työnsä oli liian ilmiömäinen, jotta hän olisi seurannut perinteitä. Toivon teidän käsittävän sen oikein. Hänen työnsä oli liian ilmiömäinen. Hän ei voinut mennä ja noudattaa heidän perinteitään.

¹⁹⁷ Jokainen olisi sanonut: “No niin, etkö uskokin, että veli Jones täällä olisi aivan oikea mies olemaan Messias? Me tiedämme, että sinun tulee ilmoittaa Hänet. Eikö hän mielestäsi olekin oikean kaltainen mies?” Se olisi ollut toinen Mattias.

¹⁹⁸ Mutta mitä hän teki? Hän pysytteli erämaassa. Hänellä ei ollut koulutusta. Johannes, samoin kuin monet meistä tänään, hän ei osannut puhua ja käyttää kieliopillisia sanoja, joilla me ilmaisimme innoituksemme, tai miehet, en minä itse, luultavasti useimmat meistä täällä eivät osaisi tehdä sitä. Mitä hän teki? Hänen täytyi mennä luontoon ja tuoda sieltä vastaavuudet, joiden avulla hän ilmaisi tarkoituksensa. Näettekö? Hän sanoi: “Oi te kyykäärmeiden sukupolvi”, sellaisia hän oli nähnyt, käärmeitä erämaassa. Hän oli nähnyt, että sellaisia he olivat. “Kyykäärmeiden sukupolvi.” No niin, joku koulutettu mies olisi voinut sanoa sen toisin sanoin, näettehän, joita hän olisi voinut käyttää sen sijasta, mutta Johannes ilmaisi sen sanomalla “käärmeet”.

¹⁹⁹ Hän sanoi: “Älkää ajatelko mielessänne: ‘Koska me kuulumme tähän’, että te merkitsette jotain Jumalalle, sillä Jumala on kykenevä näistä kivistä...” Näettekö, hän ei ottanut jotakin teologista sanaa, hän ei tiennyt mitään mistään seminaarista. Hänellä oli oma seminaarinsa siellä erämaassa, näettehän, Jumalan edessä. Oli outoa, että Jumala ottaisi sen kaltaisen miehen sen sijaan, että olisi ottanut kaikki nuo hienot, koulutetut papit, jotka olivat kouluissa, se oli paradoksi. Se oli melkoinen paradoksi. Jumala aina työskentelee paradoksien kautta, minun mielipiteeni mukaan.

²⁰⁰ Neitseellinen syntymä oli paradoksi, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää Lapsen. Jumala, lihaksi tehtynä, Jumala muutti itsensä Hengestä ja tuli mieheksi. Hän muutti telttansa, asuinpaikkansa, ja majansaa.

²⁰¹ Kun Jeesus seisoi siellä Galilean rannoilla, Johannes katsoi ylös ja näki Jumalan Hengen laskeutuvan kuin Kyyhkysen, ja Ääni sanoi: “Tämä on Minun rakas Poikani, jossa olen mielistynyt asumaan.” “Jossa olen mielistynyt

¹⁸⁷ Ja Gabriel vieraili Marian luona, ja tämä meni ylös Juudeaan tervehtimään häntä, koska Gabriel kertoi hänelle hänen olevan raskaana. Ja kun hän tuli sinne, kertoi hän hänelle, kuinka hän oli kätkenyt itsensä. Ja kun hän tapasi Marian ja pani hän käsivartensa hänen ympärilleen ja alkoi halata häntä, niin kuin naiset tekevät, (todelliset kristityt naiset, uskovaiset), hän alkoi halata häntä. Ja hän näki, että hän oli raskaana, tulossa äidiksi, ja hän sanoi: “Tiedätkö, Herran Enkeli sanoi minulle, että sinä myös tulisit äidiksi.”

¹⁸⁸ Ja Elisabeth sanoi, että hän oli vähän huolissaan. Hän sanoi: “Koska se on nyt kuusi kuukautinen, eikä lapsi ole liikkunut.” Se oli epäsäännöllistä, näettehän. Lapsi oli käytännöllisesti katsoen, niin kuin me tänään sanoisimme “kuollut”, näettehän, aivan sama kuin kuollut äitinsä kohdussa. “Kuusi kuukautta.” Se vaivasi häntä.

¹⁸⁹ Ja tiedättehän, Johannes oli kuusi kuukautta vanhempi kuin Jeesus, joka oli hänen pikkuserkkunsa. Maria ja Elisabeth olivat serkukset. Ja sitten me näemme, että...

¹⁹⁰ Maria katsoi häntä nuoret kasvot loistaen ja sanoi: “Minä tulen myös saamaan Lapsen.”

“Niinpä sinä ja Joosef olette sitten naimisissa?”

“Ei, emme me ole naimisissa.”

“Ja sinä tulet saamaan lapsen?”

¹⁹¹ “Kyllä, Pyhä Henki on varjoava minut.” Paradoksi! Näettekö? “Pyhä Henki tulee vajoamaan minut, ja sitä Pyhää Asiaa tullaan kutsumaan Jumalan Pojaksi.” Hän sanoi: “Gabriel tapasi minut ja sanoi, että minä saisin Pojan ja antaisin Hänelle Nimen “Jeesus”.

¹⁹² Ja niin pian kuin hän sanoi: “Jeesus”, alkoi pieni Johannes hyppiä äitinsä kohdussa. Hän vastaanotti Pyhän Hengen. Raamattu sanoo: “Hän syntyi äitinsä kohdusta täynnä Pyhää Henkeä.” Ensimmäisen kerran kun tuo Nimi koskaan lausuttiin inhimillisiltä huulilta, tuli kuollut lapsi heräsi eloon äitinsä kohdussa. Mitä sen tulisikaan tehdä uudestisyntyneelle seurakunnalle? Tuon Nimen, Jeesus!

¹⁹³ Hän sanoi: “Miksi tulee Herrani äiti? Sillä niin pian kuin tervehdyksesi tuli korviini”, hän kuuli Hänen Nimensä, “lapseni hyppäsi kohdussa ilosta.” Se oli melkoinen ilmiö. Se oli paradoksi.

¹⁹⁴ Johannes, kuolleena äitinsä kohdussa kuusi kuukautta, heräsi eloon Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta, kun se ensimmäistä kertaa koskaan sanottiin inhimillisillä huulilla, ja se osoitti sen, että kuollut tulisi elämään Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta. Se on yhä paradoksi! “Ei ole Taivaan alla

⁹⁶ Mitä jos ihmiskunta tai seurakunta olisi sillä tavalla? Niin että me kaikki olisimme sopusoinnussa Sanan kanssa. Näettekö? Siihen on vain yksi tapa, olkoon Jumala oma tulkkinsa, ja me tulemme olemaan sillä tavalla. Näettekö? Jumala itse tulkitsee Sen.

⁹⁷ Nyt me näemme, että tämä on yksinkertaisesti paradoksi. Ei ole epäilystäkään siitä, ettei se olisi yksi suurista paradokseista. No niin, matkallamme on ollut monia suuria paradokseja, asioita, jotka ovat uskomattomia, mutta kuitenkin totta.

⁹⁸ Nooan päivinä, muistakaa, ei ollut koskaan satanut maan päällä. Ei ollut koskaan ollut sellaista asiaa kuin sade. Maailma oli pystyasennossa, suorassa, aivan tarkassa linjassa auringon kanssa. Tottelemattomuus ja epäusko siirsi sen paikaltaan ja pani sen vinoon asentoon ja vaikutti se sen, että kuuma ja kylmä ilma sai aikaan haihtumisen meristä, ja joka saa aikaan sateen. Ei ollut koskaan satanut maan päällä. Ja tässä astuu esiin mies ja sanoo, että tulee satamaan. Outo asia, mutta se oli Herran Sana. Oi, voin kuulla tieteen sanovan...

⁹⁹ Te sanotte: “Mutta kuinka voidaan tietää, oliko heillä tiedettä?” He rakensivat pyramidit tuohon aikaan. Me emme pystyisi rakentamaan niitä tänään. Ei, meillä ei ole tarvittavaa materiaalia. Meillä ei ole mitään, millä rakentaisimme niitä, eikä meillä ole koneistoa, millä nostaisimme noita kivipaasia sinne ylös. On yhä salaisuus maailmalle, miten he rakensivat sen.

¹⁰⁰ Jeesus sanoi: “Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa. Niin kuin oli tuona päivänä, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa.”

¹⁰¹ Ja veljet, on eräs pieni asia, jonka voisin sanoa tähän väliin. Pietari lainasi sitä. Ensimmäisessä Pietarin kirjeessä hän sanoi: “Kun kahdeksan sielua pelastui veden kautta.” Kahdeksan sielua! Mikä on joku Ekumeeninen Neuvosto, jossa on kymmeniä miljoonia! Näettekö, se ei pelasta. Se on Sana. Jumala pelastaa. Kahdeksan sielua pelastui veden kautta Nooan päivinä.

Katsokaa, mitä pelastui Lootin päivinä.

¹⁰² Katsokaa, ketkä pääsivät loppuun erämaamatkalla: kaksi, Joosua ja Kaaleb. Näettekö?

¹⁰³ “Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa.”

¹⁰⁴ Suuri tieteellinen ajanjakso! Näettekö? Ja epäilemättä he voivat luodata taivaat tutkalla ja sanoa: “Siellä ylhäällä ei ole lainkaan vettä, mistä se voisi tulla?”

¹⁰⁵ Jumala sanoi: “Se on oleva siellä.” Se riitti. Ja Nooa uskoi sen ja pelasti perheväkinsä.

¹⁰⁶ Muistakaa, Jumala koettelee omiansa, jotka uskovat Hänen Sanansa. Missä Jumala on, siellä on aina paradoksi, koska Hän tekee asioita, jotka ovat uskomattomia inhimilliselle mielelle. Tiesittekö sitä? Me kaikki tiedämme sen. Se on uskomatonta inhimillisesti ajatellen! Ja Hän koettelee noita ihmisiä, jotka ennustavat tämän paradoksin. Hän panee heidät koetukselle.

¹⁰⁷ Koskaan Hän ei jätä pois tai muuta tapaansa. Jumala ei koskaan muuta järjestelmäänsä. Tiedättekö te sen, veljet? Varmasti te tiedätte. Hän ei koskaan muuta järjestelmäänsä. Hän pitää sen aina jatkuvuudessa, sillä tavalla niin kuin Hän alkoikin.

¹⁰⁸ Hän ei koskaan toiminut maailman kanssa muuten kuin vain yhden miehen saarnaamisen kautta, ja hän oli Nooa. Hänellä ei koskaan Mooseksen päivinä ollut neljää miestä tai jotakin organisaatiota, jotka olisivat menneet ja vapauttaneet heidät. Me jokainen eroamme toisistamme luonteen piirteidemme, olemuksemme osalta. Jumala vain ottaa otteen... kaikki se, mitä Hän tarvitsee, on yksi henkilö, jonka Hän voi saada hallintaansa, se on Hänen esimerkkinsä. Hän toimi niin Mooseksen kanssa. Hän teki niin aina.

¹⁰⁹ Kun Elia ja Elisa olivat maan päällä, he eivät molemmat voineet olla samanaikaisesti. Yksi otettiin pois ja toinen sai hänen manttelinsa ylleen.

¹¹⁰ Kun Johannes tuli maan päälle, hän oli Jumalan julkituotu Sana tuota hetkeä varten. Me tiedämme sen. Hän oli Jumalan julkituotu Sana. Minkä vuoksi? Koska Jesaja oli sanonut: "On oleva huutavan ääni erämaassa." Malakia, viimeinen profeetta, sanoi: "Katso, Minä lähetän sanansaattajani kasvojeni edellä, jotta hän valmistaisi tien kansalleni." No niin, se ei ollut Malakia 4, se oli Malakia 3. Johannes oli Malakia 3, Elia, ei Malakia 4.

¹¹¹ Koska, kun Malakia neljän profetia tulee esiin, poltetaan maa tulella, ja vanhurskaat kävelevät Tuhatvuotisvaltakunnassa tuhkien päällä. Eikä se koskaan tapahtunut Johanneksen päivinä.

¹¹² Matteuksen 11, me näemme, kuinka Johannes lähetti opetuslapsensa sinne, missä... Johannes osoitti hyvin vähän kunnioitusta Jeesusta kohtaan sen jälkeen, kun hän jo oli nähnyt tuon merkin Hänen yllään, ja hän oli sanonut: "Se on Hän. Hän, joka erämaassa käski minua menemään ja kastamaan vedessä, sanoi: 'Kenen päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, Hän tulee kastamaan Pyhällä Hengellä.'" Hän oli sanonut olevansa varma siitä. Hän näki tuon merkin. Sitten myöhemmin, kun hänen kotkansilmänsä olivat hämärtyneet siellä vankilassa, hän sanoi: "Menkää kysymään Häneltä, onko Hän todella Se, vai tuleeko toinen." Se oli Sanan aliarvioimista.

¹¹³ Jeesus tiesi sen. Hän osoitti Johannekselle suurta kunnioitusta. Hän sanoi: "Ketä te menitte ulos katsomaan, miestäkö pukeutuneena pehmeisiin

"Valhetteleva henki astui esiin", luultavasti helvetistä, "ja sanoi: 'Minä menen alas ja menen noihin profeettoihin ja saatan heidät profetoimaan valheen.'"

¹⁷⁹ Nuo heprealaiset profeetat, jotka katsoivat suoraan Sanaan! Näettekö? Mutta se, mitä Elia oli sanonut, sokaisi myös heidät, sillä myös he ajattelivat, että hän oli joku omituinen tyyppi. Näettekö? Mutta kun Miika meni Hengen alle, hän näki tarkalleen sen, mitä tuo todellinen profeetta oli sanonut. Se muutti asian. Siinä se oli, se täytyi tehdä. Ja nuo heprealaiset olivat oikeassa siellä.

¹⁸⁰ Niin olivat nuo heprealaiset oikeassa siinäkin, mitä he sanoivat Jeesuksesta Kristuksesta, mutta he vaelsivat heidän oman varjonsa mukaan. Se oli toisen päivän heijastus eikä tuon päivän valo. Voisiko historia toistaa jälleen itseään? Raamattu sanoo, että se tekee niin, näettehän. Nyt me näemme, että siellä oli...

¹⁸¹ Oli outoa, että Jumala valitsi tämän pienen, kouluttamattoman miehen, joka ei ollut heidän yhteydessään, näyttämään ja tuomaan noille ihmisille Sanan tuon koulun, hienosti sivistyneiden, koulutettujen, älykkäiden miesten, sijasta. Hän valitsi Miikan. Se oli paradoksi. Uh-huh. Varmasti oli. Ja se tapahtui juuri sillä tavalla, kuin Miika sanoi sen tulevan tapahtumaan, koska hänellä oli Herran Sana. Niin on aina ollut. Kyllä vaan.

¹⁸² Johannes Kastaja oli toinen. Te tiedätte, ettei meillä ole kirjoitettua tilastotietoa siitä, mistä nämä profeetat tulivat, ja niin edelleen, nämä hengelliset miehet.

¹⁸³ Miehet valitsevat miehen, niin kuin he valitsivat Mattiaan ottamaan Juudaksen paikan. Me emme kuule kovin paljon hänestä. Jumala valitsi Paavalin. Näettekö? Näettekö? Siinä oli Jumalan valinta ja seurakunnan valinta. Näettekö?

¹⁸⁴ Ja samoin ne miehet, jotka ovat täytetyt Hengellä, he ovat tavallisesti miehiä, jotka yrittävät paeta koko asiaa, päästä pakoon sitä. He eivät halua tehdä sitä. Mutta Jumala vain ottaa hänet ja sanoo: "Minä näytän sinulle. Minä saatan sinut tekemään sen."

¹⁸⁵ Paavali yritti paeta. Toiset yrittivät paeta. Monet yrittivät tehdä sen. Mooses yritti päästä pakoon sitä.

¹⁸⁶ Meillä ei ole paljon tietoa Johanneksesta. Hänen isänsä oli pappi. Oli perinteenä noina päivinä, että poika seurasi isäänsä ammatissa. Ja kun Johannes syntyi, oli se erikoinen, omituinen, ilmiömäinen syntymä, kun hän sikisi äitinsä kohdussa. Me tunnemme kertomuksen Sakariasta ja siitä, kuinka Enkeli sanoi, että hänen vaimonsa tulisi raskaaksi. Ja ne näemme niin tapahtuneen, eikä lapsi ollut liikkunut kuuteen kuukauteen.

¹⁷⁰ Hän sanoi: “Niin kuin Herra Jumala elää, tulen sanomaan vain sen, minkä Hän panee suuhuni.” Me tarvitsemme joitakin Miikoja. Hän sanoi: “Haluan ensin nähdä sen, mitä Jumala sanoo siitä, josko Hän haluaa minun menevän vielä takaisin.” Niin hän sanoi: “Antakaa minulle tämä yö aikaa, katsokaamme, mitä Herra tulee sanomaan.”

¹⁷¹ Ja tuona yönä Herra näytti hänelle näyn. Hän vertasi näkyänsä Sanan kanssa. Se oli oikein.

¹⁷² Hän sanoi: “Menkää, mutta minä näin Israelin hajotettuna kuin lampaat, ilman paimenta.”

¹⁷³ Niinpä sitten eräs heistä, tuo ylipappi, tai tuon Ekumeenisen Neuvoston johtaja, tuli ja läimäytti häntä suulle ja sanoi: “Minne Herran Henki meni, kun Se jätti minut?”

Hän sanoi: “Tulet näkemään sen sinä päivänä, kun istut sisäpuolella.”

Hän sanoi: “Minne Se meni?”

¹⁷⁴ Ja hän sanoi: “Minä näin Jumalan istumassa valtaistuimella. Minä näin Taivaan joukkojen kokoontuvan Hänen ympärilleen ja siellä...”

¹⁷⁵ Jumalan profeetta! Sana tulee aina profeetalle. Ei ole väliä sillä, kuinka epäsuosittu se näyttää olevan, se on aina siellä. Ja se, mistä he tietävät sen olevan niin, koska se, mitä tuo mies puhuu, tulee tapahtumaan. Se todistaa silloin, että Jumala on sanonut sen. Sitten, profeetta ei merkitse vain sitä, että hän puhuu Sanan, vaan myös kertoo etukäteen ja on Jumalallisen kirjoitetun Sanan jumalallinen tulkitsija. “Sana tuli profeetalle.” Ja Tämä on täydellinen Jeesuksen Kristuksen paljastus. Tämä on paljastus, Raamattu. Se paljastaa Jeesuksen Kristuksen. Näettekö?

¹⁷⁶ Ja nyt, kun profeetta tuli näyttämölle ja saattoi sitten kertoa ennalta asiat, ja ne tapahtuivat tarkalleen sillä tavalla, niin Jumala sanoi: “Muistakaa sitten, että Minä olen hänen kanssaan.” Sitten kun hän paljasti sen Sanan, jonka toinen profeetta oli ennen häntä sanonut, se tapahtui, ja sitten he tiesivät, että se oli totta. Jumalan tapa on yhä tehdä niin. Hän ei koskaan muuta tapaansa. Näettekö? Muistakaa, suuret ryhmät yrittivät muuttaa sitä, mutta eivät voineet tehdä sitä.

¹⁷⁷ Tässä me puhumme eräästä nyt. Ja he olivat oikeassa, mutta Elia oli sanonut Ahabille. Katsokaahan, Israel oli hyväksynyt itselleen väärän miehen, joka oli tehnyt heille organisaatioita ja oli hylännyt todellisen Sanan. Näettekö?

¹⁷⁸ Hän sanoi: “Minä näin Jumalan, ja oli neuvottelu. Ja Hän sanoi: ‘Kenet me voimme saada menemään alas pettämään Ahab?’” Hän sanoi:

vaatteisiin? He eivät käsittele miekkaa. He suutelevat lapsia ja hautaavat kuolleita ja ovat kuningasten palatseissa.” Kun yksi organisaatio tarjoaa hänelle hieman enemmän kuin toinen tai jokin yhteisö, niin siirtyykö hän tuohon yhteisöön, koska...? Ei Johannes.

¹¹⁴ Hän sanoi: “Mitä te menitte näkemään, profeettaako?” Hän sanoi: “Minä sanon teille, ja suurempi kuin profeetta.” Hän oli. Hän oli liiton sanansaattaja. Hän oli siinä välissä. Hän oli kiilakivenä lain ja armon välillä. “Mitä te menitte ulos näkemään, profeettaako? Ja minä sanon teille, hän oli enemmän kuin profeetta.”

¹¹⁵ Hän sanoi: “Hän oli hetken aikaa kirkas ja loistava valo.” Miksi? Hän oli Sana tehtynä valoksi. Hän oli Sana julkituotuna.

¹¹⁶ Sitten kun Hän tuli näyttämölle, Johannes sanoi: “Minun täytyy vähentyä, Hänen täytyy kasvaa.” He eivät molemmat voineet pysyä samanaikaisesti. Johanneksen täytyi mennä, Jeesuksen tuli jäädä. Näettekö? Se on aina sillä tavalla.

¹¹⁷ Jumala toimi niin Nooan päivinä, ja me näemme sitten, että se oli tuo ilmiömäinen asia. Se oli jotakin, sanokaamme, että se oli paradoksi, kun Jumala piti tuon arkin kellumassa, ja koko maailma keinui, ja aallot olivat luultavasti suurempia kuin vuoret tänään. Kun maa heilahti asennostaan... Kun nuo tähdet liikkuiivat siellä, tai mitä tahansa tapahtuikin, kun maailma muutti asentoaan, siirtyi paikaltaan, ja nuo suuret aallot... Oli varmasti paradoksi, että tuo pieni puinen alus sen tapahtuessa keinui noissa vesissä neljäkymmentä päivää ja yötä. Se oli paradoksi. Oli paradoksi, että Jumala saattoi tuoda veden taivaalta, kun siellä ylhäällä ei ollut mitään vettä tuotavaksi.

¹¹⁸ Mutta Hän voi järjestää tilanteen Sanallensa sopivaksi. Hän on yhä, niin kuin 1. Mooseksen kirjan 22 luvussa sanotaan: Jehovah-jireh, “Herra voi järjestää itsellensä uhrin.” Näettekö? Hän pysyy samana. Se on yhdyssana, joka on yksi Hänen lunastavista nimistänsä.

¹¹⁹ Oli paradoksi, kun nuo heprealaislapset heitettiin tuliseen pätsiin. Kuinka nuo kolme miestä saattoivat kävellä siellä pätsissä, joka oli niin kuuma, että tuo ankara kuumuus tappoi jopa ne miehet, jotka työnsivät heidät sinne. Ja kuitenkin he pysyivät siellä elossa, ja se vain vapautti heidät. Sen se ainoastaan sai aikaan. Näettekö? Se vapautti heidät niistä siteistä, joilla heidät oli sidottu. Se oli paradoksi.

¹²⁰ Joskus tuo paradoksi toistuu meidän omassa elämässämme. Joskus teidät tuodaan loppunäytökseen, jossa teidän on tehtävä ratkaisunne. Teidän täytyy seistä tuossa loppunäytöksessä, niin kuin hekin tekivät, ja se kaikki on parhaaksi. Se päästi heidät irti. Joskus me jääme tuohon tilaan.

Ensimmäiseksi, niin kuin miehen kohdalla, joka on hukumassa jokeen, teidän täytyy ensin saada tuo mies pois joesta, ennen kuin te voitte saada joen pois hänestä. Kyllä. Ja niin on miehen joskus tehtävä, tultava ulos ja otettava asemansa ja saatava tuo asia ulos itsestään. Hänen täytyy saada itsensä ulos tuosta asiasta, niin että hän voi saada tuon asian ulos itsestään.

¹²¹ Niin noiden heprealaislasten täytyi tehdä. Heidän täytyi päästä ulos tulesta, ja Jumala sai paradoksin tapahtumaan.

¹²² Daavid, me huomaamme Daavidin, hän oli vain lapsi, vain poikanen, jolla oli linko, hänellä ei ollut keihästä, ei miekkaa. Hänet pantiin valvomaan, vartioimaan lampaista. Hänen isänsä oli sanonut: "Huolehdi noista lampaista." Hän oli paimen.

¹²³ Veljet, juuri sillä tavalla me seisomme tänä aamuna. Me olemme paimenia. Me emme tarvitse yliopistokoulutusta. Me emme tarvitse jotakin teologiaa. Me tarvitsemme Isän Sanan. Se voi näyttää yksinkertaiselta. Ja kun karhu tai varas tulee sisälle ja ottaa yhden Isän lampaista ja vie sen pois jonkin kaltaiseen ismiin, niin se, mitä meillä on, näyttää meistä niin kovin pieneltä asialta. Sille nauretaan, mutta se on, oi, niin voimallinen, kun Jumala on Sen takana. Menkää sen perään, tuokaa se takaisin!

¹²⁴ Kuinka Daavid voi tuolla lingolla lyödä maahan leijonan! Olen metsästännyt leijonaa. Voi pojat! Istuin ylhäällä mäellä eräänä päivänä ja luulin se olleen noin puolen kilometrin päässä... Te olette kuulleet niiden murisevan näissä sirkuksissa. Mutta teidän tulisi kerran kuulla villin leijonan karjuvan. Kivet vierivät alas mäen rinnettä siellä, missä se karjui.

¹²⁵ Ja nähdä senkaltainen hurja eläin ja sitten tämä pieni poika, pieni kumaraharteinen, punakka kaveri, joka menee ja tappaa lingolla tuon leijonan. Se on paradoksi.

¹²⁶ Ja oli paradoksi, kun siellä oli mies, jolla oli 35 senttimetrin sormet, jonka nimi oli Goljat ja joka oli soturi nuoruudestaan ja oli kokonaan haarniskan peittämänä. Kuinka Jumala otti tämän saman pienen lingon ja löi maahan tuon jättiläisen, koska hän oli protestoimassa Jumalan sotajoukkoja vastaan. Se oli paradoksi.

¹²⁷ Ja kun me otamme asemamme tänään, kun joku mies sanoo, etteivät näitä asioita voi tapahtua, niin alkää nostako asiasta mitään hälinää. Se on väärin. Älkää kiistekö heidän kanssaan, vaan nostakaa ylös Miekka. Katsokaa, mitä tulee olla tänä päivänä, kun Jumala antoi lupauksen tätä päivää varten. Nostakaa Tämä ylös ja menkää eteenpäin, ja kaikki Goljatit tulevat kaatumaan Sen alle. Se on paradoksi. Se, mitä Jumala tekee tänään, on paradoksi. Kuinka Hän voi... vain Jumala voi tehdä sen. Hyvä on. Tämä linko!

meidän lapsillamme on nälkä, ja noiden filistealaisten vatsat täyttyvät vehnästä, joka kasvatetaan tuossa maassa."

¹⁶¹ He olivat absoluuttisesti Sanan perustuksella, kun siitä oli kysymys. Mutta he olivat tehneet syntiä ja menettäneet tuon maan. He olivat menettäneet sen. Se absoluuttisesti ei ollut heidän silloin, näettehän. Mutta samanaikaisesti, jos haluatte mennä takaisin perustukseen, se kuului heille, ja nuo profeetat olivat oikeassa.

He sanoivat: "Menkää! Herra on kanssanne!"

¹⁶² Mutta tiedätkö, kun mies on todella... Niin kuin eilen illalla sanoin siitä, kuinka Joosef oli oikeudenmukainen mies. Jokin ei Joosafatista oikein kuulostanut oikealta. Hän oli vanhurskas mies. Hän sanoi: "Eikö sinulla ole vielä yhtä?"

¹⁶³ "Yksi lisääkö, meillähän on täällä koko seminaarillinen? He ovat parhaat, mitä meillä maasta on, ja he ovat heprealaisia profeettoja, he sanovat asian tarkalleen! Katsokaa, kuinka lähellä he ovat Sanaa. Siellä Sana sanoo, että tämä maa kuuluu meille. Meillä on oikeus mennä ottamaan se."

¹⁶⁴ Mutta Jeesus sanoi perkeleelle saman asian ja sanoi: "On myöskin kirjoitettu." Se heiltä jäi näkemättä. Se sai aikaan sen, että he eivät uskoneet Jeesusta. On myöskin kirjoitettu: "Neitsyt on tuleva raskaaksi." Näettekö, se jäi heiltä näkemättä.

¹⁶⁵ Niinpä he sanoivat: "Menkää! Herra on kanssanne. Hän on antava teille voiton, koska se kuuluu meille. Se on Herran Nimessä. Täällä se on kirjoitettuna."

¹⁶⁶ Mutta se ei kuulostanut oikealta. Joosafat sanoi: "Eikö sinulla vielä ole yhtä, jolta voisit kysyä neuvoa?"

¹⁶⁷ Hän sanoi: "Kyllä, on siellä eräs, mutta minä vihaan häntä. Yhdistys ei vastaanota häntä." Uuh. [Tyhjä kohta nauhassa.] "Me emme halua olla missään tekemisissä hänen kanssaan. Hän on Miika, Imlan poika."

¹⁶⁸ "Älköön kuningas sanoko niin", Joosafat sanoi. "Menkää noutamaan hänet."

¹⁶⁹ Niinpä he sitten lähettivät sanansaattajan sanomaan: "Miika, haluatko tulla takaisin yhteyteen? Katsohan, sano vain sama asia, minkä he muutkin sanovat. Tämä on nyt sinun tilaisuutesi. Ole samaa mieltä organisaation kanssa, kaikkien muiden kanssa, niin he ottavat sinut takaisin. Ymmärrätkö? Ja tulet olemaan yhteydessä, ja sitten voit pitää kampanjoitasi kaikkialla ympäri maata."

näemme, että Israel oli silloin esikuva tästä kansakunnasta, kuinka he menivät ja ajoivat asukkaat pois maasta ja asuttivat sen, ja heillä oli suuria miehiä, kuten Daavid ja Salomo, mutta lopulta siellä nousi esiin Ahabin kaltainen mies.

¹⁵² Mutta Ahabin päivinä profeetta tuli näyttämölle. Jumala aina julki tuo Sanansa.

¹⁵³ Ja me näemme sitten, että tämä kansakunta on tehnyt tuon saman asian. Me tulimme tänne ja ajoimme intiaanit ulos ja asutimme maan ja meillä oli Washington ja Lincoln. Mutta mihin me nyt olemme joutuneet? Jumala voi yhä nostaa esiin profeettoja. Hän on kykenevä näistä kivistä nostamaan lapsia Abrahamille, kun Hänen Sanansa vaatii sitä. Malakia sanoi, että meillä olisi se, ja meillä tulee olemaan se. Se tulee olemaan täällä. Älkää olko huolissanne. Hänen Sanansa tulee täyttymään.

Pankaa merkille, Miika oli maaseudulla.

¹⁵⁴ Ja Ahabilla, saadakseen maan asiat näyttämään jotenkin loistavammilta, oli siellä neljäsataa heprealaista profeettaa, suuri organisaatiollinen heit. He olivat kaikki hyvin pukeutuneita, hienosti puettuja, koulutettuja, oppineita miehiä, ja he olivat heprealaisia profeettoja eivätkä mitään pakanoita, heprealaisia profeettoja! Ja Joosafat teki tämän liiton.

¹⁵⁵ Minä uskon, että kaikki asiat vaikuttavat yhdessä. Sinfonia on aivan oikeassa rytmissä, näettehän?

¹⁵⁶ Niinpä hän teki liiton mennäkseen ja voittaakseen Edamin kuninkaan ja ottaakseen maa syyrialaisilta, koska se näytti niin hyvältä.

¹⁵⁷ Ja Joosafat lankesi tuohon ajatukseen. Hän oli jumalinen mies. Hän sanoi: “Meidän pitäisi kysyä neuvoa Herralta, eikö pitäisikin?”

¹⁵⁸ Ahab sanoi: “Se on totta. Suo anteeksi, minun olisi pitänyt ajatella sitä. Kyllä, minulla on täällä seminaari. Siellä ovat maan parhaat, kaikkein oppineimmat. He osaavat sanoa “aamen” kauniimmin, kuin mitä koskaan olet kuullut.” Näettekö?

¹⁵⁹ No niin, hän menee ja antaa noutaa heidät. “Tuokaa heidät tänne ja antakaa heidän profetoida.” Tässä tulevat nuo kaikki profeetat, hyvin pukeutuneet miehet ja hienosti sivistyneet, pilkulleen koulutetut. He hallitsivat kaikki kreikankielestä ja hepreankielestä ja kaiken. Näettekö?

¹⁶⁰ He tulivat ja he kaikki profetoivat. Ja heillä oli oikeus profetoida. He sanoivat: “Menkää. Mikä on vikana? Tuo maahan siellä kuuluu Israelille.” Ja se oli totta. “Joosua antoi sen meille. Jumala antoi sen, ja Joosua jakoi sen. Ja

¹²⁸ Se oli Mooses joka oli koulutettu kaikkeen egyptiläisen viisauteen. Hän saattoi opettaa egyptiläisille tiedettä ja niin edelleen. Totisesti oli paradoksi, kuinka Jumala varusti tuon miehen. Katsokaa nyt, kaikki hänen koulutuksensa, kaikki mitä hänellä oli, kesti neljäkymmentä vuotta kouluttaa hänet, ja sitten Jumalalta kesti neljäkymmentä vuotta ottaa se ulos hänestä. Näettekö? Häneltä vei neljäkymmentä vuotta ottaa hänestä ulos se, mitä hän oli oppinut. Hän totesi, ettei hän sillä voinut vapauttaa Israelia, ja sitä varten hän oli syntynyt. Hänellä ei ollut siinä valinnan varaa, Jumala kutsui hänet siihen. Ja me näemme, että kesti neljäkymmentä vuotta saada se ulos hänestä.

¹²⁹ Ja joskus kun mies todella seuraa Jumalan käskyjä, hän tekee asioita, jotka näyttävät olevan toisten mielestä jotenkin, luulisin, “mielettömiä”.

¹³⁰ Jeesusta pidettiin “hulluna”, mutta Hän teki tarkalleen sen, minkä Isä käski Hänen tehdä. Hän oli Sana julkituotuna. Häntä kutsuttiin “hulluksi”.

¹³¹ Katsokaa Moosesta tässä hänen vaimonsa istuessa muulin selässä Geersom sylissä, kahdeksankymmentä vuotias, valkoinen parta riippumassa vyötäisillä, kalju pää kiiltäen auringossa, käyrä keppi kädessä, menossa Egyptiin ottamaan johdon käsiinsä. Voitteko kuvitella sitä? He sanoivat: “Minne olet menossa. Mooses?”

“Menen Egyptiin ottamaan johdon.”

“Kuinka tiedät, että teet sen?”

“Herra käski minua tekemään sen.”

¹³² Ottamaan valtaansa armeijan! Eikä vain armeijaa vaan kansakunnan. Mutta hän teki sen. Se oli paradoksi. Kuinka hän käyrän kepin kanssa toi Jumalan tuomiot Egyptin ylle ja vapautti Israelin käyrän kepin kanssa ilman armeijaa tai miekkaa. Se oli paradoksi.

¹³³ Jos joku voi katsoa asioita, jotka ovat uskomattomia, mutta ovat kuitenkin tosioita, on paradoksi, kun he... kun he voivat tehdä sen, kun te teette sen.

¹³⁴ Nyt me myös näemme, kuinka Joosua tässä, siinä missä olemme puhumassa, täällä Joosuan kirjassa 10:12, Joosua.

¹³⁵ He sanovat meille tänään: “Aurinko pysyy paikallaan. Maa kiertää sen ympäri.” He sanovat: “Jos maa pysähtyisi, se putoaisi pois. Painovoima pitää sen paikallaan.”

¹³⁶ No niin, veljet, mitä tapahtui? Hän käski aurinkoa pysymään paikallaan.

¹³⁷ Opettajani koulussa opetti Raamatusta ja sanoi: “Hän, Jumala, katsoi sormiensa lävitse Joosuan tietämättömyyttä.” Mutta joka tapauksessa, se pysähtyi. Se oli pääasia, se pysähtyi.

¹³⁸ Ja hän sanoo täällä: “Se seisoi hiljaa paikallaan melkein koko päivän, ja kuu riippui Ajalonin yllä.” Että: “Aurinko seisoi liikkumatta.” Minkä tahansa Hän sitten pysäyttikin, en tiedä, minkä Hän pysäytti. Mutta koska eräs mies sanoi: “Pysy paikallasi”, ja tänne on kirjoitettuna: “Aurinko seisoi paikallaan.”

¹³⁹ Tiede todistaa sen, että taivaalla yhä on merkki siitä, että se on totuus. He voivat todistaa tänään taivaalla olevasta merkistä, että se tapahtui. Näettekö? Se tapahtui vain noin kaksituhatta viisisataa vuotta sitten, tai jotakin sellaista, ehkä siitä on kaksituhatta kahdeksansataa vuotta. Tuolla merkillä ei vielä ole ollut aikaa sulautua tähtien liikkeeseen. Sehän oli vain... Se oli vain kaksi päivää sitten, Jumalan ajanlaskun mukaan, näettehän, mutta kuitenkin tuo merkki osoittaa sen, että “se seisoi paikallaan”. Se on paradoksi. Kukaan ei voi ratkaista sitä. Jos aurinko...

¹⁴⁰ Jos maailma kiertää ympäri, ja sitten te sanotte: “Hän pysäytti maailman”, niin jos Hän pysäytti maailman, niin silloin tiede sanoo, että “painovoima, pyöriminen, pitää sen siellä ylhäällä”, niin silloin itse maailma olisi tipahtanut pois. Mutta se meni suoraan liikkuen eteenpäin, Jumalan kämmenellä. Paradoksi. Miksi?

“Oi”, te sanotte, “se oli kauan aikaa sitten.”

¹⁴¹ Se on tänään, tuo sama Jumala. Jeesus sanoi Matteuksessa, ei Matteuksessa, se on Pyhä Markus 11:22: “Jos te sanotte tälle vuorelle: ‘Siirry’, ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte, että se, mitä te olette sanoneet, tulee tapahtumaan, niin te voitte saada sen, mitä te olette sanoneet.” Se uhmaa luontoa, mutta teillä täytyy olla sille vaikutin ja tavoite, jotka liittyvät asiaan. Ottakaa selvää Sanasta tuleeko se tehdä, ja sitten Jumala kutsuu teidät tekemään sen, ja se tulee tehdyksi. Kun te tiedätte, että Sanassa on sanottu, että teidän tulee tehdä se, ja sitten Jumala kutsuu teidät tekemään sen, silloin se tulee tapahtumaan, jos teidän vaikuttimenne ja tavoitteenne ovat Jumalan mielestä oikeat. Siksi tapahtuu näkyjä, siksi asiat menevät sillä tavalla kuin... Teidän täytyy tietää ja tietää Jumalan luvanneen sen tälle hetkelle.

¹⁴² “Niin kuin oli Lootin päivinä.” Hän lupasi sen viimeisinä päivinä, ja sitten Hän kutsuu tekemään sen. Siinä ei ole mitään ongelmaa. Jumala sanoi niin. Se on sillä selvä. Varmasti on, se on paradoksi. Te ette voi selittää sitä. Kukaan ei osaa selittää sitä, kuinka määrättyt asiat ennustetaan, ja aina, kertaakaan pettämättä, ne tapahtuvat. Se on paradoksi. Mutta Jumala sanoi, että tee se. Se on tuo päivä. Me elämme tuossa päivässä.

“Aurinko seisoi paikallaan.”

¹⁴³ Simson, oli paradoksi, kuinka hän, pieni kiharapäinen ruipelo, saattoi tappaa leijonan paljain käsin. Jumalalle erotettu, hän oli nasiiri, Jumalan Sanan

erottama. Hän oli nasiiri, ja niin hän erotti itsensä Sanalle. Eikä hänellä ollut tuon oven levyisiä hartioita. Kuka tahansa mies, jolla on tuollaiset hartiat, voi tappaa leijonan. Se ei olisi mikään salaisuus, jos hän oli sen kokoinen, jollaiseksi tämän päivän teologit ja taidemaalarit yrittävät hänet kuvata. Hän oli vain hyvin pienikokoinen kaveri, näettehän, ja hän oli täysin kykenemätön tekemään sitä. Mutta kun Herran Henki tuli hänen ylleen, silloin hän kykeni tekemään sen.

¹⁴⁴ Me voimme seistä yksin, me voimme seistä yhtenä tai kahtena, miten tahansa onkin, kun Herran Henki yrittää vahvistaa Sanan, jonka Hän on luvannut ja käskää teitä tekemään sen, se tapahtuu. Se on oleva jälleen paradoksi. Aivan varmasti.

¹⁴⁵ Oli paradoksi, kun tämä mies saattoi ottaa muulin leukaluun, jonka hän poimi ylös kedolta. Muistakaa nyt, noiden filistealaisten kypärät olivat noin kahden ja puolen sentin paksuista vaskea. Ajatelkaa sitä. Ja hänellä oli muulin leukaluu, joka oli maannut siellä erämaassa.

¹⁴⁶ Oletteko koskaan poimineet sellaista ylös? Te voitte potkaista sitä jalallanne, ja se hajoaa miljooniin siruihin. Lyökää sillä kalliota, ja se on melkein pulveria.

¹⁴⁷ Ja hän otti tämän muulin leukaluun ja löi maahan tuhat filistealaista ja löi heidän kypäränsä sisään. Kuinka tuo leukaluu pysyi koossa? Miksi ei hänen käsivartensa väsynyt? Kuinka hän pystyi tekemään niin noille harjoitetuille miehille keihäineen? Se on paradoksi. Jumala antoi lupauksen. Ja missä Jumala on, paradokseja tapahtuu aina siellä, missä Jumala on. Kyllä.

¹⁴⁸ Eikö ollut outoa noina päivinä, kun Ahab, joka oli Israelin kuningas, ja Joosafat, tuo vanhurskas mies, Juudan kuningas, tekivät siellä liiton? Kuinka uskovainen voi liittyä yhteen tekouskovaisen kanssa!

¹⁴⁹ Joskus ihmiset tänään joutuvat sen kaltaiseen tilanteeseen, liittävät itsensä yhteen ihmisten kanssa, jotka eivät usko Sanaa, ja ovat sidottuina heihin sen kaltaisilla siteillä, etteivät voi päästä ulos. He pelkäävät vastaanottaa Sitä.

¹⁵⁰ Minä ihailen teidän rohkeuttanne, veljet. Sitä ei tarvitse tulkita teille. Näettekö? Kun he kieltävät, tai eivät halua olla missään tekemisissä Sen kanssa ja sanovat: “Viekkä Se pois”, niin te kuitenkin astutte esiin ja rahoitate Sitä. Näettekö? Ihailen sen kaltaista miestä. Te ette pelkää keisareita ja käskyjä, näettehän.

¹⁵¹ Uskovaiset, jotka ovat tulleet kiinnitetyiksi tekouskovaisiin! Ja Joosafat teki sen, kun hän meni Ahabin tykö, tuon penseän, rajalinja-uskovaisen, joka ajatteli enemmän maailman yhteiskunnallisia asioita ja vaimonsa hienoja kampauksia ja asioita kuin Jumalaa. Antaen periksi vaimollensa! Ja me